Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 524
Marți 5 mai 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

ZIUA PRESEI

In 1922, cu prilejul celei de a zecea aniversări a ziarului „Pravda", Lenin scria: „A zecea aniversare a cotidianului bolșevic scos în Rusia... Numai zece ani s-au scurs de atunci! Dar prin conținutul luptei și al mișcării acești zece ani fac cît o sută de ani..."

Intr-adevăr, calea străbătută în cei zece ani de popor și de ziarul „Pravda" organul central al P.C.U.S. era plină de numeroase și strălucite biruințe împotriva regimului întunecat al țarismului, de realizări ale puterii socialiste sovietice.

Astăzi, cu prilejul zilei presei comuniste, s-ar putea spune că prin succesele obținute s-au scurs nu 47 de ani, ci de zece ori mai mult. Fiind puse deschis în slujba ideilor și politicii clasei muncitoare — exponentul cel mai devotat al intereselor celor ce muncesc — ziarul „Pravda" și odată cu el toate ziarele comuniste din Uniunea Sovietică și din întreaga lume au dovedit în toate împrejurările că cunosc alte interese decît acelea popoarelor.

In atenția lor a stat și stă întotdeauna problema apărării păcii. Ziarele comuniste luptă pentru ridicarea oamenilor muncii la o viață mai bună, pentru a face ca știința să fie pusă în slujba omului și nu împotriva lui.

Cu nețărmurit interes urmăresc oamenii iubitori de pace din întreaga lume lupta ziarelor comuniste pentru interzicerea armelor nucleare și pentru încetarea experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen. Știind că ziarele comuniste scriu numai și numai adevărul, sute de milioane de oameni le urmăresc cu deosebit interes.

Milioane de oameni ai muncii, în discuțiile pe care le au zilnic asupra diferitelor probleme, nu o singură dată rostesc: „Așa va fi, căci așa scrie în Pravda!". „E adevărat, că așa scrie-n Scînteia" etc. Expresia aceasta o poți auzi aproape aidoma în fiecare țară, legată de ziarul comunist citit de persoana care o pronunță.

Cîtă diferență între presa comunistă și între presa pusă în slujba monopolurilor imperialiste. Incercînd să înșele masele, ziarele reacționare din țările capitaliste publică fel de fel de minciuni și calomnii la adresa țărilor socialiste; fac o propagandă deșănțată în favoarea războiului nuclear. La porunca fabricanților de arme, ei născocesc felurite povești, care de care mai năstrușnice, cu scopul de a înșela opinia publică. In același timp, publicînd ample dări de seamă despre cele mai odioase crime și jafuri, literatură pornografică și tot felul de știri așa zise senzaționale, urmăresc să creeze în sufletele oamenilor o atmosferă prielnică războiului rece.

In opoziție cu presa capitalistă — care este o presă de scandal disprețuită din ce în ce mai mult de toți oamenii cinstiți — în țările capitaliste își face loc an de an tot mai larg presa comunistă. Cine nu cunoaște popularitatea de care se bucură în rîndurile poporului francez ziarul „L'Humanite" organ al Partidului Comunist Francez, care demască cu curaj politica de inrobire a Franței dusă de cercurile monopoliste franceze? Cine nu cunoaște încrederea și dragostea pe care țăranii francezi o acordă săptăminalului comunist „La Terre" al cărui tiraj este de circa o jumătate de milion de exemplare? Să mai amintim de ziarele comuniste din Italia, care demască cu tărie politica războinică a guvernului italian, guvern care de curînd a încuviințat să se instaleze platforme pentru arme rachete și arme atomice pe teritoriul Italiei? Să vorbim despre lupta pe care ziarele comuniste italiene o duc pentru apărarea muncitorilor și țăranilor italieni împotriva cruntei exploatări?

Folosind experiența bogată a presei sovietice, presa din Republica Populară Romînă continuă și dezvoltă tradițiile presei revoluționare și progresiste din țara noastră. La noi, toate ziarele sînt puse în slujba poporului. Ele luptă cu hotărîre pentru apărarea cuceririlor noastre revoluționare, pentru întărirea păcii în lume.

In centrul atenției lor stă lupta pentru îndeplinirea planului de stat, pentru construirea și dezvoltarea continuă a economiei noastre socialiste. In lumina lucrărilor celui de al II-lea Congres al P.M.R. și a Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958, precum și în lumina ultimelor documente de partid și de stat menite să ducă la o dezvoltare și mai puternică a agriculturii, ziarele contribuie la mobilizarea tuturor forțelor poporului nostru, în vederea construirii socialismului în țara noastră. Un rol de seamă în această privință îl are și „Agricultura Nouă". Ziarul nostru se străduiește să contribuie la educarea socialistă a oamenilor muncii de la sate, să-i ajute a cunoaște că singura cale de ridicare a nivelului lor de trai, e calea agriculturii socialiste.

Popularizînd experiențele înaintate de muncă, el contribuie la generalizarea lor și ajută să fie folosite de mase cît mai largi. In același timp, critică lipsurile și ajută să se ia măsuri de îndreptare acolo unde se ivesc greutăți.

Redacția ziarului face eforturi să strîngă în jurul ziarului un cerc cît mai larg de corespondenți voluntari și colaboratori dintre oameni de știință, agronomi, muncitori agricoli și mecanizatori din G.A.S. și S.M.T., țărani colectiviști și întovărășiți, fruntași ai recoltelor bogate, învățători etc., care să informeze ziarul asupra lucrurilor demne de evidențiat, și să dezbată în paginile sale problemele importante ridicate de viață. Cu cît va fi mai mare numărul celor ce vor scrie redacției — făcînd propuneri de îmbunătățire a conținutului și dezbătînd cele mai variate și mai interesante probleme — cu atît ziarul va fi mai bun și va putea ajuta, la rîndul său, la rezolvarea problemelor ce stau în fața agriculturii.

Ziarul nostru primește în fiecare an mii de scrisori de la cititori și corespondenți voluntari. Unii dintre corespondenții voluntari trimit în fiecare săptămînă cîte 2-3 scrisori ziarului „Agricultura Nouă". Printre aceștia se află comunistul Teofil Tîrnăvoi, utemiștii Victor Vasiliu și Ion Coțoi, Iosif Barb, Traian Barbălată, Tache Vasilache, Nic. Donose, Fănică Cernat, Vasile Pop și alții.

Socotim că scrisorile care sosesc la redacție sînt însă prea puține față de cîte ar trebui să sosească. E necesar ca numărul scrisorilor venite în special de la sate să crească.

Invățătura marxist-leninistă spune că ziarul trebuie să fie scris de mase și pentru mase. Să facem totul, pentru ca și ziarul „Agricultura Nouă" să corespundă întrutotul acestor cerințe.

Oameni ai muncii din agricultură, scrieți în fiecare săptămînă, în fiecare zi, ziarului „Agricultura Nouă", sprijiniți-l din toate puterile căci e ziarul vostru, al tuturor!

Răsplată a muncii

Zilele trecute, stațiunii de mașini și tractoare Cobadin, regiunea Constanța, i s-a decernat drapelul de stațiune fruntașă pe țară pe anul 1958 al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. In fotografie: directorul stațiunii, tov. Dumitru Imre, primind drapelul.

LA S. M. T. SIMIAN

Reducerea prețului de cost — preocupare de seamă

În decursul celor doi ani de activitate, mecanizatorii și colectivul de conducere al S.M.T.-ului Șimian, raionul Turnu Severin, regiunea Craiova, au acordat o deosebită atenție reducerii prețului de cost. Indreptîndu și eforturile spre utilizarea cît mai productivă a bazei tehnico-materiale și economisirea mijloacelor materiale în procesul de producție, mecanizatorii de aici au reușit să îndeplinească planul anual în anii 1957 și 1958 în proporție de 136 și respectiv 103,2 la sută. Totodată prețul de cost al hantrului a fost redus față de plan cu 17,05 lei în 1957 și cu 28,26 lei în 1958.

Analizînd reducerea prețului de cost pe elementele sale componente, se poate vedea că cele mai mari economii s-au realizat la capitolul carburanți și lubrifianți, dar, îndeosebi, la capitolul reparații tractoare și mașini agricole. Astfel, economiile de carburanți și lubrifianți s-au ridicat în anul 1957 la 18.100 lei și la 40.600 lei în anul 1958.

Este interesant de urmărit economiile realizate la capitolul reparații, pe grupe de mașini și tipuri de tractoare. Pe această linie se constată că cele mai mari economii s-au realizat în anul 1957 la repararea mașinilor agricole (41.100 lei) și la repararea tractoarelor KD-35 (37.000 lei). In anul următor cele mai mari economii s-au realizat la repararea tractoarelor UTOS-2 (deși numărul acestora reprezintă numai 33 la sută din numărul total al tractoarelor) și anume 170.200 lei, adică peste 55 la sută din valoarea totală a economiilor realizate la acest capitol.

Se cade să arătăm că factorul care determină reducerea prețului de cost a fost îndeplinirea și depășirea planului de producție. Legat de aceasta, o altă condiție esențială care a dus după sine la reducerea prețului de cost a fost aceea a ridicării productivității muncii. In acest scop, o preocupare principală a colectivului de conducere și a personalului tehnic, a fost crearea condițiilor izvorîte din planul de măsuri tehnico-organizatorice, cum ar fi: asigurarea prin contractări a volumului de lucrări necesar acoperirii întregii capacități de lucru a tractoarelor, repartizarea brigăzilor pe sectoare teritoriale de activitate și unități, buna organizare a muncii brigăzilor de tractoare, inzestrarea lor cu mașini corespunzătoare lucrărilor ce le au de executat prin aplicarea unei agrotehnici diferențiate în raport cu micro climatul și condițiile pedologice. La acestea se mai adaugă respectarea graficului itinerar de deplasări cel mai economic de la o unitate deservită la alta, aprovizionarea din timp cu carburanți, crearea unor bune condiții de muncă și trai la brigadă (vagon dormitor, hrană caldă etc.) și altele.

Prin respectarea graficului itinerar cel mai economic de la o unitate din împrejurimi la alta și aprovizionarea la timp cu combustibil, s-a reușit ca în decursul celor doi ani să se înregistreze puțini timpi morți în exploatare. Timpul deplasărilor de la un loc la altul a fost de numai 6,5 la sută din totalul timpului de lucru folosit. Productivitatea muncii a crescut față de plan în acești doi ani, cu procente variind între 5,8-36 la sută.

Merită a fi subliniat faptul că mecanizatorii de aici au dus o luptă susținută și pentru reducerea numărului de reparații față de grafic. Prin executarea unor reparații de bună calitate (toate reparațiile s-au executat în atelierul S.M.T.) și a îngrijirilor zilnice și periodice la timp și potrivit normativului, numeroși tractoriști au reușit să prelungească cu mult durata de funcționare a tractorului între două reparații, realizînd totodată însemnate economii la piese de schimb și materiale. Anul trecut, bunăoară, tractoristul Boescu Dumitru, lucrînd pe tractorul UTOS-2 cu ștanța T4, în raport cu realizările obținute trebuia să execute 6 îngrijiri No. 3 3 îngrijiri No. 4 și 2 reparații generale. Din toate acestea el a făcut doar o reparație a cărei valoare se ridică numai la 1072 lei (aproximativ costul unei îngrijiri No. 4). La fel se poate vorbi și despre tractoristul Gîrbovan Dumitru, care, trebuind să facă 6 îngrijiri No. 3 și 4 și 2 reparații generale, a făcut numai o reparație în valoare de 756 lei. De asemenea, tractoriștii Popescu Mihai și Jianu Constantin, lucrînd pe tractoare KD-35, au executat numai cîte o reparație ușoară (în valoare de 1.349 lei, și respectiv 1.147 lei) în loc de 5 îngrijiri No. 3 două, No. 4 și două reparații generale.

Un alt factor care a contribuit la realizarea planului și la reducerea prețului de cost a fost acela a stabilității cadrelor de mecanizatori. Majoritatea tractoriștilor de la S.M.T Șimian lucrează pe aceleași tractoare de la înființarea stațiunii.

Succesele dobîndite de mecanizatori în buna organizare a muncii, exploatarea rațională a utilajului și reducerea prețului de cost, s-a răsfrînt și asupra rezultatelor obținute de unitățile agricole din raza de activitate a stațiunii. Efectuînd numai lucrări de bună calitate, în cursul anului trecut, de pildă, cu toată seceta ce a bîntuit, unitățile agricole cooperatiste deservite de S.M.T. Șimian au obținut la principalele culturi cu 300-700 kg mai mult la hectar, decît țăranii din sectorul individual. Astfel, cooperativa agricolă de producție „Pandurii lui Tudor" din comuna Cerneti, a obținut 1.145 kg grîu în medie la ha, față de 529 kg la ha producția medie a sectorului individual din comună. De asemenea, întovărășirea „Tudor Vladimirescu" din satul Gîrbovățul de Sus, comuna Căzănești, a recoltat cîte 1.382 kg grîu de toamnă la ha, față de media pe comună de 534 kg la ha.

Și în anul acesta mecanizatorii de la S.M.T. Șimian continuă să ducă o luptă susținută pentru reducerea prețului de cost al lucrărilor. Ei și-au luat angajamentul în cadrul întrecerii socialiste să reducă prețul de cost al hantrului realizat în anul trecut cu 12 la sută. Ca prim rezultat al întrecerii a fost realizarea planului de producție pe trimestrul I — 1959 în proporție de 290 la sută față de sarcina planificată.

Ing. ALEX. COZIRSCHI
agronom șef S.M.T. Șimian
și ION LEȘEANU

Să dăm toată atenția muncilor agricole de sezon

Au terminat de însămînțat porumbul

Ziua de 1 Mai a fost întîmpinată de muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriilor agricole de stat din regiunea București cu succese de seamă în campania muncilor agricole de primăvară. Astfel, gospodăriile de stat din această regiune au terminat de însămînțat porumbul pe cele 26.500 de hectare cît au fost planificate. Intreaga suprafață a fost însămînțată cu porumb dublu-hibrid. Multe gospodării de stat ca cele din Alexandria, Bălteni, Belciugatele, Ivănești și Stobăneasa au însămînțat cîte 100—250 de hectare cu porumb peste plan.

Recoltele mari obținute la porumb în anii trecuți de pe terenurile din baltă, au determinat gospodăriile de stat Roseți, Chirnogi, Băneasa, Călărași, Oltenița și altele să însămînțeze și în anul 1959 porumb pe aceste terenuri. Suprafața de teren însămînțată în baltă cu porumb trece de 4.000 de hectare.

A început însămînțatul orezului

Cine a avut prilejul să străbată cu cîteva săptămîni în urmă locurile din apropierea comunei Frunzănești, a întîlnit desigur și furnicarul de oameni de pe șantierul orezăriei gospodăriei de stat Fundeni, regiunea București. Aici au trebuit să fie amenajate — executîndu-se canale, vane, vanete, podețe și alte lucrări — 200 de hectare, pe care în acest an se va cultiva orez. Terenurile fuseseră arate încă din toamna trecută. Unele prezentau însă denivelări. De aceea a trebuit să se execute și rectificarea nivelului solului folosindu-se gréderul. Apoi s-a făcut încă o arătură adîncă — încorporîndu-se în sol cîte 500 kg de amendamente (spumă de var) la fiecare hectar.

Responsabilul orezăriei, tov. N. Rudeanu, n-a avut astîmpăr în aceste zile, căci erau foarte multe lucrări de făcut. Intre altele, pregătirea motopompelor cu care se va trage apă din Dîmbovița și din lacul Pasărea în stația de decantare, asigurarea semințelor (gospodăria va cultiva anul acesta nu mai puțin ca 16 soiuri de orez dintre care menționăm pe cele mai precoce: Balila, Pierot, Belardone).

Acum cîteva zile, muncitorii au fost îndrumați de către brigadierii Mihălcescu Constantin, Rovența Ion și Cantacuz Ion să treacă la iarovizarea semințelor de orez.

La 29 aprilie, s-a început semănatul în „răsadniță" pe 32 de hectare folosindu-se circa 40 de oameni. In prealabil parcelele au fost inundate cu apă din stația de decantare, o instalație unică deocamdată în țara noastră. Aceasta se compune din 3 bazine mari de cîte 300 de metri cubi fiecare. Apa introdusă din Dîmbovița și din lacul Pasărea se decantează aci timp de 15—18 ore și numai după aceea este pompată în orezărie. Interesant e și faptul că mîlul depus pe fundul bazinelor nu se aruncă, ci e tăiat în brazde late, apoi scos și folosit ca îngrășămînt.

— Din cele 200 de hectare cultivate anul acesta cu orez, mi-a spus tov. ing. Philips, directorul gospodăriei, 184 de hectare sînt rezervate numai producerii de sămînță. Insămînțatul în „răsadniță" nu durează decît cîteva zile. Răsadurile de orez se vor dezvolta aici pînă la începutul lunii iunie, cînd vom începe repicatul în terenurile amenajate.

Pe teren, unde semănatul orezului continua cu sîrg, am discutat cu directorul gospodăriei cîteva ceasuri bune despre munca în acest sector. A venit vorba și despre uimitoarele producții de orez ce se dobîndesc în prezent în R.P. Chineză. Se știe că unul dintre „secretele" recoltelor chinezești îl constituie realizarea unei densități cît mai mari de plante la hectar.

— In această privință, cîte fire de răsaduri intenționați să plantați pe fiecare metru pătrat? l-am întrebat pe directorul gospodăriei.

— Peste 400 — mi-a răspuns. Planul de producție stabilit este de 4.000 de kg. orez la hectar. Dar muncitorii și tehnicienii noștri și-au luat angajamentul să dobîndească în acest an, cel puțin 5.000 kg. la hectar. Eu personal sînt convins că dacă vom acorda grija cuvenită și lucrărilor de întreținere, vom depăși acest angajament, cu 1.000 de kg. la hectar.

— Sînt convins că vor reuși — a adăugat tov. ing. Oană, dispecerul Departamentului gospodăriilor de stat care între timp sosise la fața locului și luase parte la convorbire.

AL. RAICU

Vești din comuna Lăscud

La 25 aprilie țăranii întovărășiți din comuna Lăscud, regiunea Stalin, au terminat însămînțatul porumbului pe suprafața de 618 ha.

De asemenea, întovărășiții au început prașila I la sfecla de zahăr. Au fost curățate 160 de ha. pășune și plantate cu puieți 3 ha. teren.

In prezent întovărășiții se pregătesc intens pentru întreținerea culturilor. Fruntași la muncile de primăvară sînt comuniștii Ion Nistor, Vasile Buda, Covacs Bolog și alții.

A. ȘEULEAN
corespondent

Pregătiri intense

Membrii gospodăriei colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Căzănești, regiunea București, acordă o mare atenție culturii orezului. In acest an ei vor cultiva cu orez o suprafață de 50 de hectare. In fotografie: colectiviștii lucrînd la amenajarea orezăriei.

Foto: AGERPRES

Prima prașilă la sfecla de zahăr și floarea-soarelui a fost terminată

Anul acesta, gospodăria de stat „Al. Sahia", din comuna Mînăstirea, a cultivat între altele, 350 ha. cu floarea-soarelui și 250 ha cu sfeclă de zahăr. Acordînd toată atenția pregătirii din vreme a terenurilor, mecanizatorii au terminat însămînțatul acestor două culturi, printre primii pe raionul Oltenița. Nu e de mirare deci, că plantele s-au dezvoltat în cele mai bune condiții.

La secția Mînăstirea a gospodăriei, maistrul de cultură Hațeganu Oprea a luat măsuri ca prășitul să fie executat — deocamdată manual — pe toate cele 220 de hectare de floarea-soarelui cultivate aci. Asigurîndu-se brațele de lucru necesare, această lucrare a fost terminată în numai cîteva zile. Totodată, la secția Chiselet, unde se cultivă alte 130 de hectare cu floarea-soarelui, prășitul s-a executat sub îndrumarea maistrului de cultură Galea Vasile.

Sfecla de zahăr care fusese însămînțată și mai de timpuriu, s-a dezvoltat mai bine decît floarea-soarelui.

Sub conducerea tehnicianului agronom Sîrbu Nicolae, pe tarlaua de la centrul gospodăriei, muncitorii au făcut prășitul și răritul acestei culturi pe 150 de hectare, iar la secția Chiselet — sub îndrumarea tov. Galea Vasile — pe alte 100 de hectare.

Acordînd toată atenția întreținerii culturilor, maiștrii de cultură au observat însă că unele parcele cu sfeclă de zahăr de la secția Mînăstirea au fost atacate de gărgărița sfeclei. De îndată, sub îndrumarea agronomului șef al gospodăriei, tov. ing. Săndulescu Niculae, mecanizatorii Zaharia Constantin, Panciu Ion și Vasile Chițu din brigada I-a, au trecut la combaterea acestor dăunători cu hexacloran, folosind mașinile speciale M.S.P.-8. Datorită acestor măsuri luate din vreme, atacul dăunătorilor a putut fi înlăturat în întregime.

Pe la prînz, am stat de vorbă la atelierul mecanic cu mai mulți mecanizatori care reparau combinele C-1.

— Noi ne-am pus la punct din vreme sapele rotative și cultivatoarele cu care vom executa prășitul mecanic, mi-a spus tractoristul Enache Marin. Peste 5—6 zile, cînd plantele se vor mai dezvolta, vom începe prașila 2-a, de data aceasta numai cu mijloace mecanizate. Intrucît pe la noi au căzut cantități mici de ploaie, am hotărît ca în acest an să dăm cel puțin trei patru prașile florii soarelui și sfeclei de zahăr, spre a menține cît mai multă umiditate în sol și a distruge buruienile.

Tot de la mecanizatori am mai aflat că săptămîna viitoare se va începe și prășitul porumbului care ocupă anul acesta 1.300 de hectare.

ION ALEXANDRU

Mecanizatorii îngrijesc culturile

In zilele premergătoare sărbătoririi de 1 Mai, mecanizatorii de la gospodăria de stat Asanaga, raionul Drăgănești-Vlașca, constituiți în 5 brigăzi de mecanizare completă, au muncit cu vrednicie spre a termina la vreme însămînțatul porumbului. In numai 4 zile, ei au reușit să însămînțeze 364 de ha. cu porumb. După aceea, unii au trecut să dea ajutor gospodăriei de stat Storobăneasa. Aci ei au arat și grăpat 200 de hectare preluate de curînd, pe care le-au și însămînțat cu porumb. Mecanizatorii rămași în gospodărie au început prășitul mecanic la floarea-soarelui și sfecla de zahăr. In primele zile de lucru aceștia au reușit să prășească 100 de ha. cu floarea-soarelui și 50 de ha. cu sfeclă de zahăr. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de către mecanizatorii Gh. Vătafu, Marin Popa și Bratu Petre.

CRESC SUPRAFEȚELE IRIGATE

La gospodăria de stat Rifov, regiunea Ploești, în acest an vor fi irigate în grădina de legume și zarzavaturi 70 de hectare. In fotografie: un grup de mecanizatori lucrînd la instalarea unui motor cu ajutorul căruia se execută irigatul

Foto: D. CONSTANTINESCU

5 MAI — ZIUA PRESEI

O zi cu un corespondent voluntar

— Aici locuieşte tovarăşul Gheorghe Gheorghiu?

— Da? E tatăl meu!

Dau să intru în curte, dar în clipa aceea iese pe uşă un bărbat mărunţel, slăbuţ, oacheş.

Nu mai e nevoie să mi-l recomande. El este... Gheorghe Gheorghiu. Fata îi seamănă leit. La început, omul mă cîntăreşte scrutător din privire, apoi, aflînd că vin la dînsul tocmai pentru a-l cunoaşte şi a afla cîte ceva din munca lui de corespondent voluntar îmi spune:

— Aţi picat la timp. Dacă veneaţi cu cinci minute mai tîrziu, era greu să-mi mai daţi de urmă. Ca inspector şcolar, munca mi-o fac mai mult pe teren; şi cea de corespondent, la fel. Aşa că una cu alta se împletesc armonios. Azi, de pildă, mi-am pus în plan să trec prin oraş. Apoi, de mîine o să încep să colind din nou satele raionului.

În oraş, pe teren? Nici că s-ar putea un prilej mai bun pentru a vedea cum îşi desfăşoară activitatea un corespondent voluntar. Îi propun să mă ia cu el. Tovarăşul Gheorghiu se arată bucuros. Pornim în sus, către oraş, pe strada Poştei. Dar nu apucăm să facem mai mult de zece paşi că ne pomenim strigaţi de un ţăran voinic care calcă apăsat în urma noastră.

— Tovarăşe Gheorghiu, ia stai binişor.

— E Dobre Moise, colectivist de la gospodăria agricolă colectivă „Alexandru Ioan Cuza", de-aici, din Urziceni, îmi şopteşte inspectorul. Ia să-l vedem ce vrea.

— Ce e nea Dobre? Care ţi-e oful?

— Măi frăţioare ce facem cu strada asta? Au pietruit-o anul trecut pin' la jumătate, şi-acuma o lasă baltă? Ar trebui să-l mai dai pe la gazete, să se apuce de treabă, doar au pus-o în plan, ce dracu.

— Bine, nea Dobrică, o să vorbesc cu el. Altceva?

— Altceva ce să mai fie? E bine!

— Pe la gospodărie ce e nou?

— Apăi ce să fie... Uite că uitai să-ţi spun. Am cumpărat raţe pentru iaz. O sută cincizeci de bucăţi. Asta ca la început. O să mai cumpărăm noi.

— Şi altceva? Cu avansul cum staţi? Cît aţi dat pin-acum la ziua-muncă?

— Aşa, că bine zici. S-a împărţit şi avansul. Zece lei la ziua-muncă.

Ochii corespondentului se ingustează a ris.

— Vezi, nea Dobrică, p-alea rele le vezi, da p-alea bune?!

— De!, Ce să-i faci! Alea rele sar mai repede în ochi, oftează nea Dobrică şi se depărtează.

Gheorghe Gheorghiu se uită lung în urma lui... Peste cîteva minute se opreşte în faţa unei case şi strigă:

— Tovarăşe Alexandru, ia ieşi puţin afară, deputatule!

Vasile Alexandru, un om ca de vreo patruzeci de ani, turnător fruntaş la fabrica de cărămizi şi ţigle din Urziceni, vine la poartă.

— Da, ştiu, iar despre strada Poştei. Am spus tovarăşe că se face! Au şi început căruţele să care pietriş.

Gheorghe Gheorghiu pleacă, dar parcă nici răspunsul acesta nu-l mulţumeşte. Merge la o şcoală, îşi face meseria de inspector; asistă la o oră de chimie, la alta de istorie... Apoi, în drum către altă şcoală trece pe la I.G.O. (Întreprinderea Gospodărie Oraş), şi-l caută pe tovarăşul Marcu. Vrea să ştie şi mai precis cum e cu strada Poştei. Se face, sau nu se face? Cetăţenii aşteaptă, sesizează.

— Se face tovarăşe Gheorghiu! S-au şi angajat muncitorii! Uite colea ştatele, ne arată tovarăşul Marcu.

Aşa se documentează corespondentul voluntar Gheorghe Gheorghiu. Despică firul în patru, merge pînă la sursa cea mai sigură ca să afle adevărul.

...Şi ziua trece. Tovarăşul Gheorghiu aleargă încoace şi încolo după treburi, iar eu mă ţin de el ca o umbră. Pe stradă, la fiecare doi paşi cineva îl salută. Are multe cunoştinţe şi mulţi prieteni, tovarăşul Gheorghiu. Îl cunoaşte nu numai oraşul dar şi întregul raion.

Iată în faţa noastră s-a oprit un bărbat înalt, bine îmbrăcat cu o figură de intelectual.

— Tovarăşul ing. Victor Cojocaru, profesor la şcoala de mecanizatori de la Urziceni, mi-l recomandă corespondentul.

— Să trăieşti, tovarăşe Gheorghiu. Am nişte veşti pentru gazetă, bombă! îl întîmpină jovial profesorul. Şi începe să-i spună că băieţii au ieşit la practică în S.M.T., că în primăvara asta o să „zboare" un nou lot de tractorişti pe ogoarele ţării şi cîte şi mai cîte.

Tovarăşul Gheorghiu îl ascultă şi-l făgăduieşte că o să treacă şi pe la S.M.T. pentru a cunoaşte mai bine cum stau lucrurile ca să poată scrie la ziar.

Seara, în biroul secţiei raionale de învăţămînt se aude, pînă tîrziu, ţăcănitul unei maşini de scris. De aici, de pe biroul acesta Gheorghe Gheorghiu îşi va trimite mîine către diverse gazete corespondenţele sale.

STELA NEAGU

Spicuiri din scrisorile corespondenţilor

— „Creşte secorul socialist al agriculturii în comuna Podoleni raionul Buhuşi", este titlul scrisorii corespondentului C. Stoicescu. Numai într-o singură lună, ne scrie el în cele 4 întovărăşiri existente în comună au intrat 170 de familii de ţărani cu gospodărie individuală. Printre cei care au intrat cu toată suprafaţa de teren se numără: Toader Ploscaru, Costică Malinca Petre Rotaru şi alţii.

*

— Regimul de democraţie populară acordă o grijă deosebită învăţămîntului de cultură generală în patria noastră. Ani de ani iau fiinţă noi şcoli, sau se extind cele existente. Despre acest lucru ne relatează în corespondenţe şi tov. T. Tirnăvoi.

În comuna Comana de Jos, raionul „Rupea", s-a construit un nou local de şcoală; şcoala cu limba de predare germană din oraşul Rupea şi-a renovat complet localul iar de curînd în oraşul Rupea a fost dat în folosinţă un nou local pentru şcoala medie mixtă „Şt. O. Iosif."

PLOAIA

Al norilor gras uger
Şi doldora de apă,
Pămîntul îl adapă...

Scînteietorul fulger
Brăzdează bolta naltă —
Şi ploaia cade baltă;

Şi ploaia cade-n glie,
Pe reavăna cîmpie,
Muncită laolaltă!...

Şi-or creşte paie — săbii,
Cu spice grele — vrăbii!
Spori-va grîu-n stivă!...

Ce bine-i să trăieşti
Şi-n cîntec să munceşti,
La noi în colectivă!

M. DOROBANŢU
corespondent

Director şi corespondent

Peste greabănul împădurit al Mamului, norii grei, ca o turmă uriaşă de bivoli se buluceau către viile Drăgăşanilor.

Pe dealul Oltului, Ion Aslan, directorul gospodăriei agricole de stat controlînd lucrările din vii priveşte învolburarea de pe crestele dealurilor. În viile gospodăriei, care se întind pe 620 de hectare, sapa mare e pe terminate, iar o ploaie zdravănă era binevenită.

De trei ani, gospodăria de stat din Drăgăşani e fruntaşă pe regiune şi directorul ei s-a străduit zi de zi ca unitatea pe care o conduce să-şi păstreze cu cinste primul loc.

Dar Ion Aslan nu este numai un harnic şi priceput director, ci şi un destoinic corespondent voluntar, ale cărui materiale au apărut mereu în presă.

Deputat raional şi regional şi vicepreşedinte al comisiei agrare a sfatului popular regional, comunistul Ion Aslan se interesează de toate problemele obşteşti, luptînd îndeosebi să dovedească ţăranilor muncitori că drumul spre o viaţă îmbelşugată este gospodăria colectivă.

La începutul acestei primăveri, la Piteşti, a avut loc un concurs interregional al vinului. Gospodăria de stat Drăgăşani a prezentat 7 probe din vinurile sale şi a obţinut 7 premiul I.

Cu ocazia premierii, Ion Aslan a scos în evidenţă meritele colectivului de muncă, maiştri, tehnicieni şi ingineri care au muncit cu rîvnă ca gospodăria lor să fie fruntaşă şi la calitatea vinurilor. El a menţionat în mod deosebit, strădania depusă de inginerul oenolog Mihai Beşleagă.

Cînd oamenii muncii din raionul Drăgăşani l-au ales deputat raional şi regional, Ion Aslan a înţeles să fie alături de ei în orice împrejurare.

Au hotărît ţăranii muncitori din Guşoeni să-şi clădească prin muncă voluntară magazin mare în comună şi şcoală nouă în satul Episcopia. Deputatul lor, tovarăşul Ion Aslan, i-a ajutat şi cu sfatul şi cu fapta.

Cititorii noştri au citit desigur multe informaţii semnate de corespondentul nostru voluntar de la Drăgăşani.

Pentru priceperea şi grija cu care conduce unitatea sa, Ion Aslan a fost distins cu Ordinul Muncii clasa a III-a şi cu Medalia Muncii. Apreciindu-i şi noi calităţile sale de corespondent voluntar, cu prilejul sărbătoririi zilei presei comuniste, îi urăm un tovărăşesc spor la muncă.

O activitate care mă pasionează

Era prin anul 1953 cînd am urmat cursurile unei şcoli de partid de trei luni. Aici, pe lîngă alte aspecte ale politicii partidului nostru, ni s-a vorbit şi despre rolul presei în opera de construire a noii societăţi, despre rolul important al corespondenţilor voluntari de presă ca „exponenţi ai opiniei largi populare" cum îi numea Lenin. S-a întîmplat ca tocmai în acel moment să cunosc în şcoală pe un tovarăş care scria la ziarul „Scînteia", un om de pe meleagurile mele, pe nume Ilie Ciuruşniuc din comuna Valea Rea, raionul Vaslui.

Întors acasă, în comuna mea Deleni, raionul Vaslui, am început şi eu să scriu. Mi-aduc aminte că prima corespondenţă am trimis-o ziarului „Scînteia". În ea am arătat succesele echipei artistice a căminului cultural din comuna mea. Tinerii mei consăteni s-au bucurat mult de această popularizare. Aceasta a fost şi prima mea bucurie din munca de corespondent. Apoi am primit îndemnul redacţiei de a mai scrie, de a informa presa despre faptele oamenilor muncii din satul meu, atît pozitive cît şi negative.

Am ascultat acest îndemn şi m-am străduit să fac întocmai, scriind an de an tot mai multe corespondenţe.

În 1954 am scris ziarului „Scînteia Tineretului" unde o mare parte din scrisorile trimise au văzut lumina tiparului. Apoi, în 1955 am început să scriu şi ziarului „Agricultura Nouă", continuînd aceasta şi în prezent.

Problemele despre care scriu sînt diferite. M-am ocupat mai ales de popularizarea unor rezultate ale ţăra-

nilor muncitori care au păşit pe calea colectivizării agriculturii din raionul meu, despre viaţa şi munca întovărăşirilor agricole şi în ultimul timp a gospodăriilor agricole colective care au luat fiinţă în comuna mea Deleni. De asemenea, am scris despre rolul şi activitatea cooperaţiei de consum în educarea maselor muncitoare de ţărani de a păşi pe calea muncii în comun, despre activitatea sfatului popular comunal, despre activitatea cultural-educativă de masă desfăşurată de căminele culturale, despre activitatea organizaţiilor U.T.M. şi despre multe alte probleme din munca şi viaţa oamenilor.

Am trimis la redacţia ziarelor amintite mai sus şi trimit şi în prezent scrisori privind unele lipsuri care s-au manifestat şi se manifestă în activitatea culturală, în activitatea Ocolului silvic Vaslui, sau privind unele nereguli în conducerea şi gospodărirea treburilor comunei. Spre marea mea satisfacţie, o mare parte din scrisorile trimise la ziarele „Scînteia", „Scînteia Tineretului" la „Agricultura Nouă" şi „Flacăra Iaşului" au fost publicate, constituind astfel un imbold în munca mea, de a scrie tot mai mult. De asemenea, am avut o mare bucurie cînd în urma publicării corespondenţelor trimise, majoritatea lipsurilor semnalate de mine au fost lichidate.

În încheiere vreau să arăt că factorul principal care m-a îndemnat să scriu la presă este acela că presa noastră comunistă respectă adevărul vieţii. Ea vorbeşte despre faptele oamenilor muncii în lupta pentru construirea socialismului, îi ajută să învingă greutăţile, le arată cum să muncească.

Voi continua şi pe viitor să scriu presei, considerînd aceasta ca o muncă foarte importantă.

VICTOR VASILIU
colectivist,
comuna Deleni, raionul Vaslui,
regiunea Iaşi

Din mare dragoste pentru oameni

Cu Teofil Tirnăvoi, organizator de partid al gospodăriei de stat Lovnic, din regiunea Stalin, şi corespondent voluntar al ziarului nostru şi al altor publicaţii, m-am întîlnit pentru prima oară acum cîteva zile, la gospodăria de stat Rupea, vechiul său loc de muncă. N-am stat de vorbă cu el mi mult de două ore dar, parcă l-aş fi cunoscut de cînd lumea. Are acest om — trecut de patruzeci de ani, voinic, cu umeri laţi şi drepţi, cu faţa prelungă, zîmbitoare, cu ochi visători, ascunşi sub o frunte înaltă, brăzdată de cute abia vizibile — ceva în el care te face să-l simţi prieten din prima clipă. Poate că tocmai de-aceea oamenii in mijlocul cărora a lucrat şi lucrează au întotdeauna de spus despre el doar vorbe de laudă.

— Tov. Tirnăvoi e un om cum rar poţi să găseşti, îmi spunea un tractorist de la gospodăria de stat din Rupea. Cît a fost la noi în gospodărie ca organizator de partid, multe lucruri frumoase s-au înfăptuit. Datorită lui avem astăzi club, el ne-a educat în spiritul grijii faţă de bunul obştesc, şi tot el a fost acela care a aprins în noi dragostea pentru învăţătură. Îndemnaţi şi chiar determinaţi de el, tineri muncitori ca Roppelt Ion, Blaj Silvia şi Tzako Francisc sînt azi la şcoli de maiştri ori la Institutul Agronomic.

Într-adevăr, ceea ce-l caracterizează pe comunistul Teofil Tîrnăvoi este marea lui dragoste pentru oameni. De altfel, tocmai aceasta a fost, aşa după cum singur mi-a destăinuit, imboldul care l-a făcut să devină corespondent voluntar.

— Vedeam oamenii cum muncesc pentru a produce mai mult şi mai bine şi bucurîndu-mă odată cu ei îmi venea să strig în gura mare, să audă toată lumea că sîntem stăpîni pe munca noastră. Am pus atunci mîna pe creion şi-am început să scriu ziarelor, mai întîi celui local şi apoi celor centrale şi departamentale: „Scînteia", „Munca" „Agricultura Nouă" etc. În această primăvară se împlinesc 10 ani de cînd am scris prima mea corespondenţă la ziar.

Deşi ca profesie de bază este tîmplar, Teofil Tîrnăvoi este totuşi un mare pasionat după tot ceea ce e nou în lume. Zilele trecute, cînd l-am cunoscut, avea în mînă un plic ce purta antetul Radiodifuziunii din Moscova. Era răspunsul la o scrisoare adresată de el Radiodifuziunii din Moscova prin care cerea informaţii amănunţite privind fantastica şi mult controversata problemă a „omului zăpezilor". De asemenea, de cîţiva ani Tîrnăvoi poartă corespondenţă cu un sovhoz din R.S.S. Moldovenească, cerînd tovarăşilor din acea unitate lămuriri în privinţa creşterii vitelor, a metodelor de furajare folosite de aceştia şi multe alte probleme, iar la rîndul său împărtăşind acestora experienţa gospodăriei în care lucrează.

N-aş vrea să rămîneţi cu impresia că în unitatea unde lucrează Teofil Tîrnăvoi se ocupă numai cu scrisul şi cititul. Dimpotrivă. El este omul acţiunilor imediate, întreprinzător şi plin de iniţiativă. Deşi la gospodăria de stat din Lovnic lucrează ca organizator de partid numai de vreo lună, multe s-au înfăptuit de cînd a venit el aci. În primul rînd, spre deosebire de anii din urmă, toate însămînţările au fost terminate înainte de 1 Mai. O mare contribuţie în această privinţă a adus-o comunistul Tîrnăvoi care tot timpul a fost pe cîmp, dînd ajutor şi îndemnîndu-i pe mecanizatori şi muncitori la lucru, convingîndu-i să plece la muncă cît mai de dimineaţă, înlăturînd obiceiul înpămîntenit aci, de a pleca la cîmp tîrziu. De asemenea, terminîndu-se furajele gospodăriei, Teofil Tîrnăvoi împreună cu ceilalţi membri din consiliul de conducere al unităţii au organizat păşunatul raţional al vitelor, luînd totodată măsuri de întreţinere a păşunelor. În ce priveşte munca de educare şi culturalizare a oamenilor din gospodărie, Tîrnăvoi a pus şi aci bazele unui club, a organizat o echipă de fotbal, de tir etc., căutînd să-i atragă pe tineri la activitate cultural-sportivă.

— Se cunoaşte că în conducere există o mînă puternică, de comunist, spun oamenii de la gospodăria de stat Lovnic despre organizatorul lor de partid cînd văd că zilnic se schimbă cîte ceva în gospodărie.

După ore întregi de încordare fizică şi mintală, seara, Tîrnăvoi găseşte 2—3 ceasuri de răgaz pentru a pune mîna pe creion şi a scrie ziarelor informaţii asupra realizărilor şi lipsurilor constatate în unitatea unde lucrează, în comună, sau prin unităţile vecine în care se deplasează. În cei zece ani de cînd e corespondent, el a scris la diferite publicaţii vreo 2.100 de scrisori. Una din acestea a sosit la redacţie zilele trecute. O fi a 2.101? Se poate. A fost expediată chiar în ziua cînd am stat de vorbă cu el. „La ieşirea din comuna Lovnic — se spune în scrisoare — înspre satul Văleni, există o suprafaţă de teren arabil şi fineaţă, proprietatea gospodăriei colective din comună, care aproape în fiecare an era supusă inundaţiilor. În această primăvară, colectiviştii, cu sprijinul tehnicienilor de la secţia agricolă raională, au săpat un şanţ de scurgere lung de 1.800 m., redînd astfel agriculturii 18 ha. teren arabil de primă calitate. Lucrarea s-a executat numai în 10 zile, escavîndu-se 1.120 m.c. de pămînt. S-au evidenţiat în această acţiune colectiviştii Aldea Ioan, Rimmer Martin, Tudoran Gheorghe şi alţii".

Scurt, simplu, clar. Ce l-a determinat pe Tîrnăvoi să scrie ziarului despre această acţiune? Desigur aceeaşi mare dragoste faţă de oameni şi munca lor constructivă. Şi, mai e ceva. Redarea de noi terenuri agriculturii este una din sarcinile mari puse de curînd în faţa ţărănimii muncitoare de către partid.

P. VOICULESCU

Corespondenţi voluntari fruntaşi

CONSTANTIN CATANA
colectivist din satul Nuntaşi, raionul Istria, regiunea Constanţa

GH. BORONTEA
ţăran întovărăşit din satul Valea Alunului, comuna Severineşti, regiunea Craiova

GETA SULICO
funcţionară la Uniunea Regională a Băncilor cooperative Galaţi

VASILE POP
preşedinte al comitetului executiv al sfatului popular al comunei Tiream, raionul Carei

S-a înscris prima la concursurile agricole

Datorită aplicării în practică a metodelor avansate de lucru, gospodăria agricolă colectivă „Ştefan Gheorghiu" din comuna Grindu, raionul Urziceni, a obţinut an de an recolte bogate, depăşind cu mult producţia medie pe comună. Aşa de exemplu, în anul 1958, gospodăria colectivă a depăşit producţia medie pe comună cu 99,8 la sută la grîu, cu 83 la sută la porumb, cu 37 la sută la sfecla de zahăr. Datorită rezultatelor bune obţinute, care au contribuit la ridicarea nivelului de trai al colectiviştilor, în prezent toată comuna este colectivizată.

Gospodăria colectivă din Grindu a semănat în acest an 500 de ha cu floarea-soarelui şi 350 de ha cu sfeclă de zahăr. Dar nu numai mărirea suprafeţei cultivate cu aceste plante a stat în centrul atenţiei gospodăriei ci şi aplicarea unei agrotehnici avansate pentru a obţine recolte bogate la hectar. Atît floarea-soarelui cît şi sfecla de zahăr au fost semănate numai în ogoare de toamnă, fiind prima gospodărie colectivă pe raion care a început semănatul acestor culturi, care acum sînt gata pentru prăşit.

Pentru obţinerea unei recolte cît mai mari de sfeclă de zahăr la hectar s-au folosit îngrăşăminte chimice pe o suprafaţă de 100 de ha. Datorită faptului că ţăranii din comună nu foloseau în trecut bălegarul pentru îngrăşarea terenului, în marginea comunei se găsesc în prezent depozite întregi de mraniţă. Din cărţile citite şi din cele învăţate la cercul agrotehnic, colectiviştii ştiu acum că prin folosirea îngrăşămintelor naturale sporeşte rodnicia pămîntului şi deci şi recoltele.

Această sursă de ridicare a rodniciei pămîntului, care pînă nu de mult era nefolosită, va fi un izvor bogat pentru îngrăşarea întinselor tarlale ale gospodăriei colective.

Şi la celelalte culturi se aplică regulile agrotehnice indicate de inginerii şi tehnicienii agronomi; toate cele 1.786 ha cu grîu de toamnă au fost grăpate, în grădina de legume s-au făcut fîntîni speciale pentru irigat şi în acest an se va produce pentru prima dată prin partea locului arpagic.

Dar nici sectorul creşterii animalelor nu este neglijat.

Dacă gospodăria colectivă avea la sfîrşitul anului 1958 numai 28 de vaci în prezent are 82 capete, precum şi 129 porci, 1.325 oi. Numărul animalelor de producţie va creşte mereu.

Numai în acest an, pe lîngă construcţiile existente, se vor mai ridica: 2 magazii pentru cereale a cîte 50 vagoane fiecare, 4 grajduri pentru cabaline a cîte 80 capete, 1 grajd pentru tineret bovin pentru 100 capete, 1 grajd pentru bovine 50 capete, 2 saivane pentru oi a cîte 750 capete, un coteţ de păsări pentru 1.000 capete, 2 puierniţe, 2 îngrăşătorii de porci a cîte 200 capete, o maternitate pentru scroafe, ateliere mecanice, 6 remize etc. Valoarea investiţiilor pentru aceste construcţii este de peste 2.000.000 lei — o mare parte din ele fiind deja în lucru.

Aceste cîteva aspecte care oglindesc o parte din realizările şi acţiunile gospodăriei colective din Grindu, ilustrează în modul cel mai convingător saltul făcut de la agricultura fărîmiţată la marea gospodărie agricolă, unde se pot aplica metodele avansate de lucru pentru sporirea continuă a producţiei agricole, care duce nemijlocit la ridicarea nivelului de trai al ţărănimii muncitoare.

Vestea organizării concursurilor agricole a bucurat mult pe harnicii colectivişti din Grindu.

Cunoscîndu-şi forţele de care dispun şi considerînd concursurile agricole ca un stimulent în munca lor, gospodăria agricolă colectivă „Ştefan Gheorghiu" din Grindu s-a înscris la concursul cultivatorilor de porumb cu suprafaţa de 1.400 ha (pe care o va cultiva numai cu sămînţă hibridă), la concursul cultivatorilor de sfeclă de zahăr cu 350 şi la concursul „Pentru unitatea agricolă cu numărul cel mai mare de vaci la 100 de hectare". Colectiviştii Brînzaru Ion şi Drăgan Neacşu s-au înscris la concursul pentru „Cel mai bun mulgător".

Exemplul gospodăriei agricole colective din Grindu este pildă de urmat şi pentru alte gospodării colective în dezvoltarea lor, cît şi un îndemn pentru alte unităţi agricole socialist-cooperatiste precum şi pentru muncitorii din agricultură, ca să se înscrie în număr cît mai mare la concursurile agricole.

Ing. EMIL LEMNARU

COPILĂRIE FERICITĂ

În grădina înflorită a gospodăriei colective, în aer liber, sub grija atentă a educatoarei copiii colectiviştilor din Lipia, raionul Buzău, se bucură de frumuseţea acestor zile de primăvară, de copilăria lor fericită.

Foto: L. CURSARU

Cîteva recomandări pentru obţinerea de recolte mari la tomate

Legumicultura aduce mari foloase celor ce o practică cu chibzuială. Experienţa anilor trecuţi oferă nenumărate exemple de gospodării colective, întovărăşiri şi cooperative agricole de producţie cu rentă care au realizat de pe urma recoltelor bogate de legume, frumoase venituri băneşti.

Deosebit de rentabilă se dovedeşte a fi cultura roşiilor — legume mult căutate atît în hrana oamenilor cît şi în industria alimentară. La gospodăria agricolă colectivă Dudeşti-Cioplea, aşezată în preajma Capitalei, s-a obţinut anul trecut, de pe fiecare hectar cultivat cu roşii timpurii, un venit de 80.000 lei. De asemenea colectiviştii din Anadalchioi-Constanţa au cîştigat în 1958 numai din cultura roşiilor 550.000 lei. Ne aflăm într-un sezon cînd în grădinile de legume se fac o serie de munci deosebit de însemnate pentru obţinerea unor recolte bogate. Spre a veni în sprijinul legumicultorilor publicăm cîteva recomandări privind măsurile ce trebuie luate în această perioadă şi de acum înainte în scopul măririi producţiei la tomate.

În numerele viitoare vom vorbi despre lucrările ce trebuie aplicate la varză şi alte culturi legumicole.

Pentru obţinerea recoltelor mari de tomate este necesar ca solul să fie arat din toamnă la adîncimea de 30—35 cm., cînd se face şi îngrăşarea de bază a terenului cu circa 30—40 to/ha bălegar. Cînd îngrăşarea nu s-a putut efectua din toamnă, se recomandă ca înainte de plantare să se composteze 10 tone bălegar cu 250 kg. superfosfat — cantităţi necesare pentru un ha — care se vor incorpora odată cu pregătirea terenului, înainte de plantare.

Pentru plantare terenul se modelează în biloane, irigarea în acest caz executîndu-se prin infiltraţie laterală.

Plantarea în cîmp se poate începe în momentul cînd a trecut pericolul brumelor tîrzii de primăvară. La plantare se va folosi răsad sănătos, viguros, în vîrstă de 50—60 de zile şi cu primii butoni florali formaţi. Înainte de plantare răsadul se udă abundent spre a putea fi scos cu cît mai mult pămînt în jurul rădăcinilor astfel încît să sufere cît mai puţin prin transplantare. Plantarea se face în funcţie de vigurozitatea soiului, asigurîndu-se o densitate mare la unitatea de suprafaţă. Ca distanţe de plantare se recomandă 80/40 cm sau 80/30 cm în funcţie de vigurozitatea soiului, după ce mai întîi terenul a fost arăcit. Plantarea se va face în cuiburi deschise cu sapa în care se adaugă cîte 500 g. dintr-un amestec compus din 20 tone bălegar, 200 kg. superfosfat, 100 kg. azotat şi 80 kg. sare potasică. Cantităţile arătate sînt suficiente pentru un hectar. Înainte de plantare răsadul se va introduce în mocirlă compusă din apă, pămînt argilos şi balegă proaspătă de vite cornute, la care se adaugă 1/4 doză de îngrăşăminte bacteriene (fosforobacterin).

După plantare răsadul se udă imediat; îndată ce s-a infiltrat apa şi pămîntul s-a zvîntat se face un prăşit. Udatul următor se va executa cît mai tîrziu, aproximativ după 10—15 zile, atunci cînd se observă că răsadurile prinse au vîrful de creştere verde intens şi se ofilesc puţin la amiază. Aplicînd această metodă dăm posibilitate plantelor să-şi dezvolte un sistem radicular puternic care pătrunde în adîncime şi să reziste astfel mai bine la secetă.

După plantare se va face şi controlul culturii şi se vor completa golurile cu răsad de aceeaşi calitate, soi şi vîrstă. În caz de nevoie această operaţie se poate executa după alte 5-6 zile. Grija principală a fiecărui legumicultor care doreşte să obţină producţii mari, este aceea de a nu admite nici o lipsă în cultura de tomate.

Udarea culturilor de tomate este obligatorie în regiunile cu un regim de precipitaţii sub 350 mm. anual. Cantitatea de apă este în funcţie de dezvoltarea plantelor; astfel la primul udat care se execută de obicei la 10—15 zile de la plantat se va administra o normă de 200 m^3 de apă la ha.; al doilea udat se aplică după înflorirea celei de a doua inflorescenţe, la care norma va fi de 250 m^3 apă la ha., iar al treilea şi următoarele se vor face la interval de cîte 10-15 zile între ele, cu norme de udare de aproximativ 300 m^3 de apă la ha. În momentul cînd temperatura solului scade sub 12^0, se întrerupe udatul. În regiunile secetoase şi pe soluri uşoare numărul de udări va fi sporit, folosindu-se însă norme mai mici de apă.

Folosirea îngrăşămintelor constituie un mijloc principal de sporire a producţiei la unitatea de suprafaţă. Se recomandă ca în timpul perioadei de vegetaţie aplicarea îngrăşămintelor minerale să alterneze cu a celor organice. Prima îngrăşare se va face la 15—20 zile după plantare, folosindu-se la hectar următoarele doze: 140 kg. superfosfat, 40 kg. azotat de amoniu, 40 kg. sare potasică. A doua îngrăşare se va executa la un interval de 10-15 zile de la prima, cînd se vor administra îngrăşăminte organice (gunoi de grajd semi-descompus) odată cu udarea. Urmează apoi îngrăşarea cu îngrăşăminte minerale, la 15 zile de la a doua, dîndu-se la ha 100 kg. superfosfat, 80 kg. azotat de amoniu, 50 kg. sare potasică. Următoarele îngrăşări se vor face cu doze compuse din 100 kg. azotat de amoniu, 90 de kg. sare potasică, 50 kg. superfosfat la hectar. Îngrăşămintele se aplică întotdeauna pe un sol reavăn, lipsit de buruieni, sub formă de praf; ele se vor împrăştia uniform pe intervalele dintre rînduri şi se vor încorpora solului printr-o praşilă uşoară.

În scopul prevenirii atacului bolilor şi dăunătorilor, se vor stropi plantele cu soluţie de zeamă bordeleză, 0,5 la sută la începutul vegetaţiei; apoi concentraţia soluţiei se măreşte la 0,7 — 1 la sută, la care se va adăuga cîte 0,05 la sută borax. În cazul cînd cultura este atacată de puricii verzi de frunză, se va stropi cu o soluţie de Ecatox în concentraţie de 0,2 la sută combinată cu soluţie bordeleză. Acest tratament se repetă de două ori la un interval de 5—6 zile.

Recoltarea se va face cu grijă în momentul cînd fructele au ajuns la maturitate, în mod repetat, de două ori pe săptămînă. Fructele trebuie ambalate în lădiţe corespunzătoare, cu foarte mare atenţie, evitîndu-se în acest scop deprecierea fructelor şi pierderile rezultate prin manipulare.

Aplicarea acestor cîteva măsuri la timp şi în bune condiţii agrotehnice, va aduce unităţilor agricole respective recolte bogate la hectar şi fără îndoială frumoase venituri băneşti.

Ing. D. MARCHIDAN
Ing. M. DUMITRESCU
de la Institutul de Cercetări Hortiviticole

IN SERA

In toamna anului 1957 colectiviștii din Straja, raionul Negru Vodă, au construit cu posibilități locale, o seră în suprafață de 160 m.p. Cultivînd în anul trecut și acest an diferite culturi ca: salată, pătrunjel, ceapă, dar mai cu seamă roșii, colectiviștii au realizat pînă acum un venit bănesc de peste 33.000 lei. (Intreaga construcție a costat 28.000 lei). Din roșiile ce le-au plantat de cîteva săptămîni pe suprafața de 140 m.p., ei vor mai scoate, începînd de pe la 20 mai, alte însemnate sume de bani. În fotografie: colectiviștii Sandu Geacarel și Amet Musa, lucrînd în seră.

Foto: C. VASIA

Cîteva observații în legătură cu producția marfă și realizarea ei în G. A. C. „Velicu Stoianov"

Gospodăria colectivă „Velicu Stoianov" din raionul Fetești va trimite anul acesta orașului și industriei peste 100 de vagoane de produse agricole vegetale. Pentru o unitate care numără 2.760 de hectare de teren și 2.453 de oameni, aceasta nu-i o cantitate mică. Primul loc îl dețin produsele principale: grîul, porumbul și floarea-soarelui. Potrivit contractelor încheiate, gospodăria va livra 950 de tone din aceste produse. Cantitățile contractate depășesc pe cele livrate anul trecut cu 150 de tone la grîu și 110 tone la porumb. Deși la sfîrșitul anului 1957, odată cu colectivizarea întregii comune, a scăzut întrucîtva suprafața ce revine în gospodărie pe cap de om, cantitățile de produse contractate la hectarul însămînțat au crescut. Astfel, în 1957 s-a livrat o tonă de grîu la 4,89 ha însămînțate cu această plantă. În 1958 suprafața ce revine la tona de grîu livrată s-a redus la 4.59 hectare deși, datorită condițiilor climaterice nefavorabile, producția a fost mai mică decît cu un an în urmă. Anul acesta, pentru fiecare 2,5 ha însămînțate, gospodăria va livra o tonă de grîu. Dar și mai grăitor este exemplul pe care ni-l oferă floarea-soarelui. In 1957, gospodăria a livrat o tonă de semințe la 4,7 ha însămînțate, iar anul trecut, la o suprafață de patru ori mai mică, a fost livrată aceeași cantitate. În legătură cu floarea-soarelui este necesară o precizare și două observații. Mai întîi precizarea: inițial gospodăria contractase o tonă de semințe la 1,62 de ha însămînțate cu floarea-soarelui. Livrarea ne arată că gospodăria contractase cu mult sub posibilități. Același lucru ne demonstrează și faptul că rezultatul de mai sus a fost obținut în condițiile unei producții sub plan la hectar, precum și-n condițiile unei producții marfă de numai 64 la sută din producția globală. Ținînd seama de aceste fapte, contractarea, în acest an, a unei tone de semințe la 1,75 ha însămînțate cu floarea-soarelui, apare ca o greșeală de planificare. Colectiviștii vor primi cantități mai mari de floarea-soarelui decît anul trecut. Dar oare nu-i mai avantajos atît pentru ei cît și pentru economia națională ca gospodăria să livreze semințele de floarea-soarelui primind în schimb ulei și bani care să fie împărțiți la zile-muncă? Desigur că-i mai avantajos, însă colectiviștilor nu li s-a explicat în suficientă măsură acest lucru. De altfel, din calculele contabililor gospodăriei rezultă că numai un sfert din floarea-soarelui primită de colectiviști a fost transformată în ulei, restul a fost consumat neeconomic, ca semințe.

Deși în ultimii ani, gospodăria a dezvoltat în mai mare măsură creșterea animalelor, iar suprafețele însămînțate cu porumb au fost întrucîtva micșorate în raport cu întreaga suprafață, gospodăria a produs și a livrat statului an de an cantități crescînde de porumb. Aceasta datorită sporirii producției la hectar. Totodată gospodăria a început să livreze și însemnate cantități de plante tehnice ca bumbac, sorg etc.

Conducerea gospodăriei s-a orientat bine valorificînd cea mai mare parte a producției vegetale marfă prin sistemul contractărilor și al achizițiilor. În 1957, de exemplu, 92% din produsele vegetale marfă au fost contractate, aproape 5 la sută au fost vîndute prin achiziții și numai 3 la sută au luat drumul pieții neorganizate. În anii următori procentul produselor contractate a crescut dar s-a redus aproape la zero cel al produselor vegetale vîndute prin achiziții, fapt ce a făcut să sporească cantitățile de produse vîndute pe piața neorganizată. Drumul acestei piețe îl iau în special produsele grădinii de legume. Anul acesta, de exemplu, 89 la sută din legume și zarzavaturi nu vor fi vîndute organizațiilor comerciale de stat și cooperatiste ci pe piață.

De precizat că la această planificare a dus și faptul că în alți ani cooperativa a preluat o mică parte din legumele și zarzavaturile oferite de gospodărie. Agevacoop-Fetești, a luat măsuri pentru ca anul acesta asemenea situații să nu se mai repete. Gospodăria va putea deci să valorifice o mult mai mare cantitate de legume prin comerțul cooperatist.

Dacă la producția vegetală veniturile ce s-au obținut pe piața neorganizată nu au trecut de 7 la sută, la producția animală ele s-au ridicat în anii 1957 și 1958 la 43 la sută. Chiar în planul pe anul în curs este prevăzut a se vinde prin contractare și achiziții numai 74 la sută din totalul produselor animale ce vor fi valorificate. Este interesant și totodată instructiv de arătat că trei sferturi din veniturile ce vor fi obținute pentru produsele sectorului zootehnic prin contractări și achiziții vor reprezenta valoarea produselor animale, iar un sfert valoarea animalelor vii. Pentru produsele sectorului zootehnic ce se vor vinde pe piața neorganizată, raportul este invers.

Ce se desprinde din această situație? Intîi: că însemnate cantități de carne nu ajung în mîinile consumatorilor pe calea comerțului de stat. In al doilea rînd: animalele ce se vînd pe piața neorganizată sînt mai ales miei și purcei foarte mici fapt ce duce la o diminuare a producției de carne a gospodăriei și la o încetinire a dezvoltării șeptelului. Purceii vînduți de gospodărie imediat după înțărcare puteau fi crescuți pînă la o greutate economică cu cheltueli foarte mici. In afara furajelor obișnuite pe care le avea, gospodăriei îi mai prisoseau și peste 200 de cai care puteau fi folosiți pentru hrana porcilor.

Veniturile gospodăriei colective „Velicu Stoianov" vor fi anul acesta de peste 15 ori mai mari ca în 1957. Peste 90 la sută din venituri provin din activități agricole ceea ce e un lucru foarte bun. De 18 ori au crescut veniturile provenite din sectorul zootehnic. Reiese de aici că acesta din urmă s-a dezvoltat mai repede decît sectorul producției vegetale. Cu toate acestea, sectorul zootehnic nu deține decît 15 la sută din totalul veniturilor provenite din activități agricole. De aici se desprinde necesitatea ca munca în fermele de animale să fie organizată mai bine, mai productiv.

Prin valorificarea produselor animale în procent mult mai mare prin sistemul contractărilor, prin micșorarea numărului de animale tinere sacrificate, gospodăria poate grăbi ritmul dezvoltării sectorului zootehnic, care aduce venituri mari, sigure. Alături de sporirea producției la hectar și pe cap de animal, modul în care sînt valorificate produsele contribuie într-o măsură însemnată la întărirea economică a unităților agricole cooperatiste. Cît mai multe produse vîndute statului prin contractări înseamnă nu numai bani mai mulți pentru gospodărie și colectiviști, ci și posibilități mai mari de dezvoltare a agriculturii și altor ramuri ale economiei naționale, înseamnă viață mai bună pentru oamenii muncii de la orașe și sate.

M. CALIANU

OAMENI din STEPA

Stațiunea de mașini și tractoare Sibioara, regiunea Constanța, deservește 11 gospodării colective care au un teren agricol în suprafață de 17.000 ha. Inventarul stațiunii? 95 tractoare, din care U.T.O.S.-uri 46, combine 30, 25 batoze, 23 secerători-legători și multe altele. In timpul vizitei pe care o facem prin curte mereu sîntem opriți: „Tovarășe director, vă rog să-mi iscăliți". Interesant, pe omul ăsta nu-l găsești aproape niciodată în birou, stînd pe scaun. Mereu e prins de cîte-o treabă. Mi s-a plîns că și-a deformat scrisul. Mîna lui e obișnuită cu piese mai grele decît stiloul. Cu tractoriștii discută de parcă i-ar fi niște prieteni intimi. Au început să mi se contureze cauzele care au dus la succesele deosebite ale stațiunii, de cînd a venit el. Nu e vorba despre terenurile sportive construite, despre cei 2.500 pomi fructiferi plantați în curtea stațiunii și 20.000 de puieți pentru garduri vii, așa să se schimbe peisajul, și o sumă întreagă de întocmiri noi pentru tihna și desfătarea mecanizatorilor: cantină ca un restaurant, ghețărie, dormitoare curate, ateliere încălzite. E vorba de alte izbînzi de răsunet care au trecut de mult granițele regiunii. In campania de toamnă, pentru prima oară în istoria sa, S.M.T.-Sibioara, a ieșit fruntaș pe țară. La 25 decembrie 1958, un alt record: campania de reparații a fost isprăvită; este un caz unic în activitatea S.M.T.-urilor de la noi ca la această dată să fie toate mașinile puse la punct. Nu numai cele care intră în lucrările de primăvară, ci și cele pentru recoltare. Au venit fel de fel de comisii de verificare și recepționare. „Cum se poate? Este imposibil? Nu, de loc! E vorba aici de munca entuziastă a oamenilor, de străduințele lor înflăcărate".

A doua zi, plecăm cu o motocicletă la Corbu de Sus. Să vedem ce-au făcut tractoriștii, cum stau cu însămînțările! Intrăm în împărăția stepei. Se aude duduitul tractoarelor. Ajungem în satul Corbu de Sus. Cît de bine seamănă cu un sat colhoznic! Pe drum întîlnim un șir de zeci de căruțe, case noi, arătoase, construite „la modă", niște străzi în curs de amenajare, cu alei de pomi, proaspăt plantați. Așa e cînd obștea satului e unită, și treburile merg mai bine. Sediul gospodăriei colective „16 februarie 1933" este destul de arătos: în față vezi pomi și o grădină de flori. Pereți vopsiți, încăperi largi, mobilate. Inăuntru, doar paznicul, un moșneag. Mînca pîine albă, brînză, ouă fierte și carne de porc. Nimeni din conducere. Sînt la masă, ori se odihnesc de prînz. De ce n-ar dormi? Au terminat însămînțările: 50 ha mazăre, 160 floarea-soarelui, 130 ovăz, 15 de orz, 110 de borceag și 40 de sfeclă de zahăr și 754 ha porumb. Se lucrează intens în grădină. Grădina e mare: 50 ha, nu-i glumă! Dar merge strună, totul. Așa-i cînd te-mpaci bine cu semețiștii. Două brigăzi, 16 tractoare, o forță, nu glumă. Au grăpat cele 912 ha semănate cu grîu, 120 cu orz și 146 ha, de arătură. Anul acesta va fi un belșug cum rar s-a pomenit. De aceea, le convine să orînduiască terenuri pentru case noi. Din produsele obținute, gospodăria va vinde statului mari cantități. Mai mult decît astă toamnă, cînd a livrat statului pe bază de contract 18 vagoane de grîu, 22 de porumb, 6 de floarea-soarelui. Faptul că sînt milionari nu mai e o noutate. Păi numai cereale (grîu și porumb) s-au repartizat la ziua-muncă 9 kg. Socotiți cît au luat Oprea Tănase și Netea Ion care au făcut cîte 1.200 zile-muncă! Zilele trecute Moloc a măcinat 1.200 kg de grîu, l-a făcut o făină, spumă, franzelă!

Pe ușă intră președinta gospodăriei, tov. V. Maria Buciuceanu, soțul ei, Ion, care s-a lăsat de croitorie ca să facă agricultură, un colectivist, Junghiatu Vasile, care a făcut singur 600 zile-muncă... Cu ei, deodată, sosește și șeful brigăzii de tractoare, Ciurea Ion, un bătrînel așezat, tăcut. Președinta, o femeie potrivită la stat, cu obrajii ca macii, îmbrăcată orășenește, pare necăjită. Dar uită repede cînd află că ne interesăm de realizările gospodăriei. E o femeie cum puține am întîlnit. Viața ei e un roman. In 1946, în primăvară, a plecat cu o bîtă și cu o traistă în spate, după pămînt. A părăsit meleagurile Olteniei și s-a oprit pe țărmurile Pontului Euxin. Acasă a lăsat-o pe maică-sa, văduvă de război, să muncească „litra" de pămînt. Aici, în Dobrogea, a fost împroprietărită cu 5 pogoane. Numai că de-aici începe partea și mai interesantă a vieții acestei femei. Este unul din comuniștii care au pus temeliile organizației de bază, activității politice în Corbu de Sus. Ani în șir a fost secretara organizației de partid. A participat la toate congresele de la București și la toate consfătuirile fruntașilor în agricultură, aducînd mesajul oamenilor stepei dobrogene. Ea împreună cu un nucleu de comuniști, au înființat gospodăria în 1950. Atunci aveau 49 de familii, 200 de ha, un singur bou și cîțiva cai. Astăzi sînt unite 365 de familii cu 3.000 de ha. Avere obștească? 47 de vaci, 1.300 oi, 183 porci, 120 cai, 84 boi, 1.000 de păsări, clădiri, autocamioane, și cîte altele. Poezia, optimismul stau în cifre. In toate acestea este și o mică parte din energia și străduințele președintei. Poate că atunci cînd a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa I-a, oamenii s-au gîndit tocmai la aceste merite.

— Da' anu'ăsta, cît vindeți statului? întrebă directorul S.M.T.-ului.

— De aproape două ori cît anul trecut, răspunde președinta. Grîu 32 vagoane, porumb 33 și floarea-soarelui 10 vagoane.

— Ai grijă, nea Ciurea, cum lucrezi!

— Lasă, tovarășe director că fac băieții treabă cum scrie la carte. Ăla, Iaconi (aceasta a făcut pînă acum 2 planuri!) mînă tractorul de gîndești că-i o jucărie în mîna lui și nu o namilă de fier! La 10 aprilie stațiunea de mașini și tractoare Sibioara a terminat prima pe regiune planul însămînțărilor de primăvară.

★

Am cunoscut cîțiva oameni din stepa dobrogeană. M-am gîndit atunci că ceva leagă inimile, cugetele, sufletele acestora. Și prin cei cîțiva oameni din stepă, am văzut că Dobrogea nu mai este o țară a vînturilor, un pămînt arid și sec. Dobrogea nu mai este țara fără pomi, ci pămîntul belșugului. Am în minte exemplul viu despre ce înseamnă colectivizare completă, ce înseamnă viață în noul ev, al socialismului, în care am pășit...

VASILE CABULEA

Crește numărul colectiviștilor

Rezultatele bune obținute an de an de către colectiviștii din comuna Tiream, raionul Carei, au fost urmărite cu viu interes de către țăranii întovărășiți din comună.

Convingîndu-se de superioritatea muncii în colectivă tot mai mulți întovărășiți cer să fie primiți ca membri ai gospodăriei colective.

Astfel, în cadrul unei adunări generale care a avut loc în ziua de 26 aprilie în marea familie a colectiviștilor au mai fost primite 31 familii de țărani întovărășiți care au adus în gospodărie 149 ha teren și un mare număr de animale și unelte agricole.

Printre noii colectiviști se numără deputații comunali Papferi Ștefan și Henghelj Maria, întovărășiții Haller Anton, Bart Matei, Sultesz Ștefan, Varga Gheorghe și foarte mulți alții.

POP VASILE
corespondent

Comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, în pragul colectivizării în întregime

Convinși că munca în gospodăria colectivă este mai rodnică decît în întovărășirea agricolă, membrii celor trei întovărășiri din satele Bogdănița, Schit și Cartibași, comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, care au obținut mai mult cu 3-400 kg cereale la hectar față de țăranii individuali, dar mai puțin față de colectiviști, s-au hotărît să treacă în gospodăria colectivă „Horia, Cloșca și Crișan" din această comună. Astfel, gospodăria colectivă numără 204 familii și 552 hectare teren arabil. De asemenea, membrii întovărășirii agricole din satul Coroești au trecut în gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din același sat. Gospodăria colectivă numără acum 102 familii și 551 hectare teren. Intovărășiții din satele Burjoveni și Radaești au intrat în gospodăria colectivă „Ion Creangă" din Radaești, astfel că în prezent gospodăria numără 140 de familii și 543 hectare. Cu înscrierile din ultimele zile, din cele 723 familii de țărani muncitori din comuna Bogdănița, 618 familii fac parte din gospodăriile colective, iar din suprafața de 3.871 hectare de teren a comunei, 2.757 hectare de teren arabil sînt colectivizate.

ION BOLIA
corespondent

Legumele, mijloc de venit pentru colectiviști

Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Dumbrava Roșie, raionul P. Neamț, cultivă de cîțiva ani legume și zarzavaturi. În fiecare an colectiviștii încasează bani frumoși prin valorificarea produselor din sectorul legumicol. Anul trecut de pildă, de pe suprafața de 7 ha. cultivate cu legume și zarzavaturi ei au obținut un venit ce depășește suma de 70.000 lei.

Anul acesta prin extinderea suprafeței de grădină la 13 ha. colectiviștii și-au propus să obțină din sectorul legumicol un venit de peste 200.000 lei. Să realizezi o asemenea sumă de bani, nu-i prea ușor, de aceea grădinarii colectiviști din comuna Dumbrava Roșie dau o atenție deosebită obținerii de legume timpurii. În primăvara aceasta au însămînțat ½ ha. salată timpurie, ½ ha. lobodă și ½ ha. ridichi de lună, 1 ha. ceapă de apă etc.

De pe suprafața de 1 ha. spanac semănat de astă toamnă, colectiviștii au valorificat pînă acum peste 1000 kg. spanac prin Aprozarul din P. Neamț.

Sub îndrumarea brigadierului Ion Asavie, membru de partid, colectiviștii Maria Cabor, Maria Alexe, Natalia Mihalache și alții au început însămînțarea unei parcele de 5 ha. de cartofi.

S. CONSTANTIN
corespondent

Roadele întrecerii socialiste pot fi mai bune

Colectivul de muncă al gospodăriei agricole de stat Budești-Negoești, regiunea București a obținut în primăvara acestui an o serie de rezultate de seamă: majoritatea culturilor din sectorul legumicol — ce ocupă în acest an 85 ha., au fost semănate sau plantate la timp; s-au prășit cu mijloace mecanizate suprafețele cultivate cu floarea-soarelui și sfeclă de zahăr — și manual cele 20 ha cu ceapă; s-au făcut lucrările de curățit, stropit și săpat pe 22 de ha cu livadă, în pepinera de pomi pe 238 ha. Merită să fie menționat și faptul că planul de producție la purcei, de la cele 50 de scroafe a fost îndeplinit în primul trimestru al acestui an.

La obținerea acestor succese, a contribuit în mare măsură munca sindicală desfășurată de către comitetul de întreprindere — îndeosebi pentru buna organizare a întrecerii socialiste între oameni și brigăzi.

— În gospodăria noastră, mi-a spus tov. Lorzet Hilda președinta comitetului de întreprindere, sînt patru grupe sindicale: una în care sînt cuprinși funcționarii și muncitorii de la centrul gospodăriei, a doua cei din sectorul pomi-viticol, a treia cei din sectorul legumicol, iar a patra cei din sectorul mecanic. Pentru a-i mobiliza pe oameni să lupte cu vrednicie în scopul obținerii unor succese cît mai de seamă, am căutat ca rezultatele bune ale întrecerii socialiste (organizate pe întregul ciclu de producție), să fie popularizate în primul rînd de către unii tovarăși din comitetul de întreprindere, care prin munca lor fac parte totodată și din grupele sindicale ale sectoarelor de muncă respective. De pildă, tov. Ovedenie Dumitra, muncitoare fruntașă la grădina de legume și secretară a comitetului de întreprindere, răspunde de popularizarea rezultatelor din sectorul legumicol, unde din primăvară pînă în toamnă, avem un mare număr de muncitori sezonieri; tov. Istrate Ion, mecanicul șef al gospodăriei — de cele din sectorul mecanic etc.

Cu ajutorul tovarășilor de la serviciul plan-producție, membrii comitetului de întreprindere, culeg din teren rezultatele obținute în întrecerea socialistă, le centralizează și le aduc la cunoștință, în cadrul consfătuirilor de producție prin gazeta de perete și prin stația de radioamplificare.

Am întîlnit la această gospodărie mulți muncitori care, angrenați în întrecere socialistă, nu numai că au reușit să-și îndeplinească și să-și depășească sarcinile de producție cu importante procente, dar au trecut și la inițiative menite a aduce gospodăriei economii importante. De exemplu, tractoristul Nicolae Ion, deși a executat zilnic 4,5 hantri în loc de 3,5 hantri, a redus consumul de motorină per hantru de la 16 litri la 15 litri. De asemenea, mecanizatorii Drumea Gheorghe și Ciocîrlan Ion (care au executat cultivația și grăpatul terenurilor din sectorul legumicol) au construit un agregat din niște rarițe, cu ajutorul căruia au executat biloanele necesare plantării răsadurilor și irigării pe rînduri, înlocuind astfel un mare volum de muncă manuală și făcînd importante economii; șoferul Drăgan Viorel a parcurs cu camionul „ZIS" pe care îl conduce 27.000 km fără nici o reparație, făcînd economii de 25.000 lei: din inițiativa brigadierului Giju Ilie de la pepiniera de pomi — care este și secretarul organizației de bază P.M.R., s-a construit o remiză cu resurse locale, în valoare de peste 8.000 lei etc.

Străbătînd diferitele sectoare ale gospodăriei m-am convins însă că roadele întrecerii socialiste ar fi cu mult mai mari, dacă unele lipsuri ce încă persistă în activitatea sindicală, ar fi înlăturate.

În primul rînd nu poate fi trecut cu vederea faptul că muncitorii de la trupul Radovanu nu au fost încă incluși în nici o grupă sindicală și nu sînt antrenați în întrecere. Nu e de mirare că astfel stînd lucrurile, la maternitatea de scroafe s-au ivit o serie de deficiențe între altele înregistrîndu-se pierderi de purcei și risipă de furaje. Dacă membrii grupei sindicale (ce s-ar fi organizat și aci) ar fi analizat modul cum se desfășoară întrecerea, ar fi găsit desigur explicația lipsurilor de mai sus. Ei l-ar fi criticat așa cum se cuvine pe agronomul Vlăsceanu Radu, responsabilul grupului Radovanu, care nici măcar nu cunoștea la un moment dat, cîte unități nutritive consumă fiecare scroafă și fiecare purcel.

Nu se pot spune lucruri prea bune nici despre modul cum se desfășoară întrecerea socialistă în sectorul viti-pomicol, unde n-a fost de altfel repartizat nici-un membru al comitetului de întreprindere, spre a urmări rezultatele obținute. Este sigur că și din această cauză, la ultima ședință a consiliului gospodăriei de stat a reieșit că unele lucrări executate în acest sector n-au fost măcar înregistrate, și că în general, prețul lor de cost este mai mare decît cel planificat. Însfîrșit, o altă lipsă ce se constată în desfășurarea întrecerii socialiste este aceea că rezultatele bune obținute în diferite sectoare nu sînt aduse la cunoștința muncitorilor decadal, ci mult mai rar, uneori la cîte o lună odată sau cu prilejuri festive (cum a fost cazul zilei de 1 Mai).

Comitetul de întreprindere va trebui să treacă neîntîrziat la alegerea unui responsabil cu întrecerea socialistă. Subliniem încă odată ca pozitiv faptul că responsabilii cu celelalte probleme (munca culturală de masă, asigurări sociale etc.) din comitetul de întreprindere, sprijină pe sectoare, buna desfășurare a întrecerii socialiste. Dar nu e admisibil ca din comitet să lipsească de mai bine de două luni, tocmai responsabilul cu această importantă problemă.

Angrenînd în întrecerea socialistă absolut toți lucrătorii gospodăriei, ținîndu-se o și mai bună evidență a rezultatelor, popularizîndu-se cu regularitate fruntașii și metodele lor de lucru și criticîndu-se codașii, este sigur că la gospodăria de stat Budești-Negoești se vor obține succese cu mult mai frumoase ca pînă acum, în toate sectoarele de activitate.

I. DRINCU

Muncitorii de la G. A. S. Bădeni luptă pentru 12.000 de litri de lapte pe cap de vacă mulsă

La începutul lunii ianuarie 1959, muncitorii de la ferma de vaci a gospodăriei de stat Bădeni, regiunea Cluj, au făcut o serie de prețioase propuneri în ceea ce privește mărirea producției de lapte pe cap de vacă furajată. Astfel, tov. Marcu Gligor, Naghi Andrei și Gărduș Virgil care sînt vechi crescători de animale, au propus să fie selecționate cele mai bune vaci ale fermei, cărora să li se planifice o producție de cîte 7.000 de litri de lapte anual.

Printr-o bună îngrijire și furajare, acești vrednici mulgători au reușit să obțină zilnic pînă în prezent o medie de 18 litri de lapte de la fiecare vacă mulsă. Ei nu s-au oprit însă la această producție. Studiind experiența celor mai vestiți crescători din țara noastră și din Uniunea Sovietică, ei au ajuns la concluzia că este pe deplin posibil să obțină de la vacile recordmane cîte 12.000 de litri de lapte anual.

In scopul îmbunătățirii bazei furajere, ei au propus ca cultura de trifoi să fie îngrășată cu bălegar bine fermentat. Pînă în prezent, s-a și îngrășat o suprafață de 20 ha cultivate cu trifoi.

Tov. Ilea Ilarie a propus să se repartizeze o suprafață de 10 ha pentru porumb boabe, teren care să fie îngrășat și lucrat, în așa fel, încît să dea o producție de 20.000 de kg de boabe la ha.

In scurtă vreme, conducerea gospodăriei a trecut la îndeplinirea propunerilor făcute. Astfel, pînă în prezent, s-a îngrășat o suprafață nu de 10 ha, ci de 20 ha, pe care se va însămînța porumb pentru boabe.

Fără îndoială, că în sectorul zootehnic al gospodăriei noastre s-ar fi putut obține anul acesta și mai bune rezultate, dacă unii tovarăși cu munci de răspundere n-ar fi săvîrșit o serie de grave greșeli. Astfel, muncitorii nu pot trece cu vederea peste faptul că la crescătoria de porci nu se va putea realiza planul la fătări, din cauza lipsei de grijă pentru organizarea montelor la toate scroafele. Se pune întrebarea: cum va justifica nerealizarea planului la purcei, tov. zootehnist Constanțea Vasile?

De asemenea, se pune întrebarea: de ce s-a cumpărat fîn natural pentru furajarea animalelor, fără ca să fie recepționat? Acest fîn este de calitate proastă și nu poate fi folosit decît în mică măsură, fiind dat spre întrebuințare numai ca așternut la animale.

ȚICUDEAN LAZAR
corespondent

Cîte 75,6 litri lapte de la fiecare oaie!

Pînă acum cîțiva ani în gospodăria colectivă „M. Kalinin" din comuna Recaș, regiunea Timișoara, nu se creșteau oi. Colectiviștii au început să-și înjghebeze ferma de oi abia în toamna anului 1957, cînd au fost procurate 267 ovine. Datorită bunei îngrijiri și hrăniri a animalelor, gospodăria colectivă a obținut chiar din primul an venituri frumoase. De la cele 210 oi mulgătoare a fost obținută în anul trecut o producție totală de 15.890 litri lapte muls, ceea ce înseamnă în medie cîte 75,6 litri lapte de fiecare oaie mulsă.

Intr-un singur an, gospodăria colectivă a realizat din valorificarea mieilor, brînzei și a lînii un venit de 88.042 lei, adică cu aproape 4.000 lei mai mult decît au costat oile la cumpărare. În plus, colectiviștilor le-au rămas drept cîștig cele 267 oi și 99 cîrlani rezultați din fătările de anul trecut.

METODE ÎNAINTATE — REZULTATE BUNE

La obținerea unei producții de lapte sporite pe cap de oaie mulsă a contribuit pe lîngă asigurarea adăposturilor corespunzătoare și hrănirea lor chibzuită pe tot timpul anului.

În timpul iernii, de pildă, cu 45 zile înainte de fătare și după fătare, timp de 60 de zile, oile au primit în hrană zilnic pe lîngă fînuri de bună calitate și 0,250 kg porumb boabe.

O metodă nouă aplicată în gospodărie cu bune rezultate a fost organizarea fătărilor timpurii la oi. Prin practicarea acesteia, oile ajung să dea producții mari de lapte o dată cu ieșirea lor la pășune, cînd mieii sînt de-acum înțărcați și pot folosi bine pășunea fragedă, ajungînd ca pînă în toamnă să se dezvolte mult mai bine decît cei fătați la începutul primăverii. În plus, întreaga producție de lapte a oilor se folosește pînă toamna tîrziu, numai la facerea brînzei.

Pășunatul oilor în timpul verii s-a făcut rațional pe parcele, iar pentru obținerea unor producții sporite de lapte, colectiviștii din Recaș au aplicat și pășunatul de noapte.

Pentru acest an, colectiviștii din Recaș au hotărît să mărească numărul oilor mulgătoare la 1.000. Prin cumpărările făcute pînă în prezent ei au și ajuns la 900 oi mulgătoare de la care au obținut primele venituri prin vînzarea a peste 300 miei.

Ing. ADAM RACHITOVAN
corespondent

Trufandale din serele sfatului popular regional Bacău

La cîteva sute de metri de termocentrala de la Borzești se găsesc serele sfatului popular regional Bacău. Scopul acestor sere, care se întind pe o suprafață de 3000 m.p. este de a aproviziona oamenii muncii cu recolte de legume timpurii. Pentru acest lucru plantele sînt îngrijite în condiții optime. Conductele de aburi alimentate de la termocentrală, îngrășămintele chimice ca: superfosfat, azotat de amoniu, lucrările zilnice de întrețineri, toate fac ca răsadurile de roșii, ardei iuți etc. să crească mari și viguroase.

Primele cantități de roșii (250 kg.), 3.000 bucăți ardei iuți au fost deja valorificate prin întreprinderea economică raională Tg. Ocna, unitățile de desfacere a legumelor și zarzavaturilor din orașul Bacău și prin alte centre.

O contribuție de seamă la buna organizare a muncii și îngrijirea legumelor timpurii au adus-o tehnicianul agronom Florea Mondrea — șeful acestei unități și grădinarii Maria Popovici, Vasile Oprea și Anița Covaci.

C. STOIAN
corespondent

Din activitatea stațiunii de însămînțări artificiale Săcueni

In anii regimului democrat-popular, în comuna Săcueni, din raionul Tîrgoviște, a luat ființă, prin grija organelor de stat raionale, o stațiune de însămînțări artificiale înzestrată cu un laborator și utilajul necesar.

Datorită activității rodnice depusă de această unitate, al cărei responsabil este tov. Matei Ilie, s-a reușit să se obțină anul trecut rezultate din cele mai bune. Pe întreaga stațiune procentul de fecunditate la vaci a ajuns la 92 la sută (de la cele 214 vaci însămînțate artificial, au fost obținuți 198 de viței).

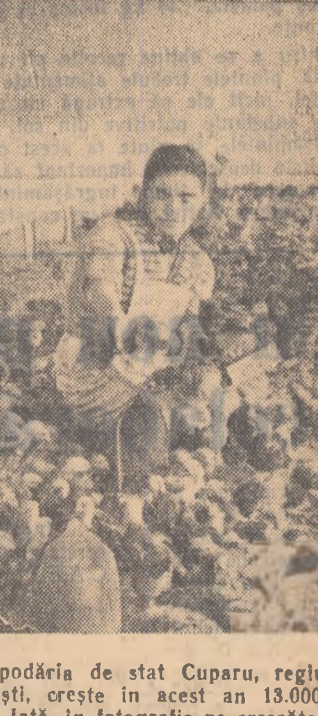
Ca urmare a efectuării examenelor clinice la vreme, un mare număr de vaci au fost redate producției.

Pe lîngă acestea, înființarea stațiunii a adus și importante economii bănești prin desființarea loturilor zootehnice și reducerea cheltuielilor legate de întreținerea reproducătorilor și de personalul îngrijitor.

Datorită rezultatelor bune obținute, locuitorii comunei au căpătat deplină încredere în însămînțarea artificială a animalelor.

EUSEBIU MIHAILESCU
corespondent

13.000 de pui

Gospodăria de stat Cuparu, regiunea Pitești, crește în acest an 13.000 de pui. Iată, în fotografie pe crescătoarea Alexandru Maria „servind" hrana de prînz celor 1.000 de pui pe care îi îngrijește.

Foto: D. CONSTANTINESCU

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

Aplicarea în spirit creator a agrotehnicii — importantă rezervă pentru sporirea producţiei de cartofi

A. LORH
doctor în ştiinţe agricole

Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. a pus printre altele sarcina ca pînă la sfîrşitul planului septenal, recolta globală de cartofi să ajungă la 147 milioane tone, faţă de 86 milioane tone în anul 1958.

Această considerabilă creştere a producţiei de cartofi trebuie să fie realizată nu atît pe seama extinderii suprafeţelor cultivate cît mai ales prin sporirea producţiei la hectar.

Pentru a obţine producţii mari, cultivatorii de cartofi se conduc după anumite reguli agrotehnice. După părerea noastră, regulile agrotehnice, în sine, au unele lipsuri substanţiale. Ele sînt elaborate de cele mai multe ori pe baza unor indicaţii generale care cu greu se pot adopta condiţiilor naturale locale foarte variate. Aplicînd formal regulile agrotehnice, unii conducători de gospodării şi specialişti nu fac o analiză mai temeinică a condiţiilor locale, nu dau dovadă de suficientă iniţiativă creatoare în descoperirea rezervelor locale menite să ducă la sporirea producţiei la ha.

Pentru obţinerea unor recolte cît mai mari la culturile agricole, este deci necesar să se stabilească în fiecare gospodărie, iar în cadrul gospodăriei — pe fiecare parcelă — cele mai potrivite măsuri agrotehnice ce trebuie aplicate. Trebuie să cunoaştem istoria amănunţită a fiecărui cîmp. Numai în felul acesta se pot calcula dozele de îngrăşăminte pentru fiecare parcelă, lucru fără care nu se poate ajunge la o folosire mai raţională a acestora. Resursele solului trebuie folosite din plin prin aplicarea unor asolamente corecte. Pentru sporirea substanţelor nutritive, o mare importanţă prezintă intensificarea proceselor biologice din sol, ceea ce se realizează prin îndestularea cu hrană organică a microorganismelor aflate în pămînt.

Pentru a pune la îndemîna plantelor substanţe nutritive uşor asimilabile, este necesară executarea la timp a lucrărilor de pregătire şi întreţinere a solului. Numai atunci cînd există destulă umezeală în pămînt şi aerul are suficient acces, viaţa microbiologică a solului se desfăşoară intens.

Noi am făcut o serie de experienţe pe baza cărora s-a stabilit cum se pot obţine cele mai mari sporuri de tuberculi de cartofi cu anumite proporţii de substanţe nutritive. Astfel, pentru realizarea unei recolte de 15,39 tone de tuberculi şi 24,45 tone de frunze, a fost nevoie de 60 kg azot, 257 kg potasiu, 34 kg fosfor şi alte substanţe.

Pentru a se obţine recolte cît mai sporite, plantele trebuie alimentate în aşa fel, încît ele să extragă cît mai multe substanţe nutritive din sol, iar îngrăşămintele să ajute la acest proces. Este deosebit de important să se încorporeze la timp îngrăşămintele suplimentare. Astfel, noi am constatat că după ce au fost aplicate ca îngrăşăminte suplimentare la data de 4 iulie, 29 kg de azot — adică 100 kg. de azotat de amoniu — planta a luat din sol în 16 zile 120,69 kg de azot, 232,61 kg de potasiu şi 31,64 kg de acid fosforic la hectar. In acest răstimp greutatea frunzelor a sporit cu 32,5 tone la ha, iar a tuberculilor — cu 4,26 tone. După aceea, sporul de frunze s-a redus brusc, iar greutatea tuberculilor a sporit în următoarele 21 de zile cu încă 13,27 tone. Aceasta înseamnă că îngrăşarea cu azot contribuie în primul rînd la dezvoltarea frunzelor şi a rădăcinilor, iar apoi şi a tuberculilor.

Acest efect al încorporării îngrăşămintelor suplimentare s-a obţinut în urma unei mai puternice dezvoltări a sistemului radicular care a avut putinţa să ia din sol nu numai elementele nutritive din îngrăşămintele suplimentare, ci şi alte substanţe inaccesibile plantei atunci cînd sistemul radicular era slab dezvoltat.

Îngrăşămintele suplimentare sînt asimilate de plante numai într-un sol umed; pe timp de secetă, ele pot sta săptămîni întregi fără a fi folosite. De aceea, este deosebit de eficace să se incorporeze îngrăşămintele suplimentare odată cu udatul sau cu ploaia artificială. Foarte bune rezultate se obţin prin udatul cu soluţii de substanţe nutritive. Chiar şi soluţiile slabe sporesc mult recoltele în comparaţie cu udatul numai cu apă.

Este ştiut că la începutul dezvoltării, plantele consumă relativ puţină umezeală, iar suprafaţa dezgolită a solului, fiind afînată, lasă să se evapore cel mult 3 mm de apă în 24 de ore. Cînd plantele încheie cîmpul evaporarea de pe suprafaţa pămîntului se reduce de zece ori. Odată cu creşterea suprafeţei frunzelor, planta începe să piardă mai multă apă, pe care o extrage din straturile mai adînci ale solului.

Umiditatea acumulată în sol trebuie consumată cu chibzuială şi pricepere. Pentru aceasta, este necesar să fie reglate rezervele de apă din pămînt prin cultivarea unor plante care să piardă mai încet umezeala prin evaporare, iar în sol, să rămînă suficientă apă pentru perioadele de secetă.

Aşa a procedat V. I. Dianova, Eroină a Muncii Socialiste din colhozul „Armata Roşie", raionul Kolomna, regiunea Moscova. Ea a cultivat pe soluri argiloase-nisipoase în anii secetoşi plante care au avut cîte 12 tone de frunze la hectar, iar în anii ploioşi — cîte 20 tone. Acest frunziş a asigurat recolte de 26,56 tone şi respectiv 37,87 tone de tuberculi la hectar. In felul acesta, la fiecare tonă de frunze revin cîte 2,07 şi 1,89 tone de tuberculi.

Prin realizarea unei cantităţi mai mari de tuberculi la fiecare tonă de frunze, se folosesc mult mai bine substanţele nutritive şi rezervele de umezeală din sol. In cele două variante ale unei experienţe făcute de noi, s-au obţinut în prima 23,1 tone de tuberculi la hectar, iar în cea de a doua — 23,36 tone, adică recolte aproape egale. In primul caz însă frunzişul plantelor a atins 45,67 tone iar în cel de al doilea — 7,76 tone. In felul acesta fiecare tonă de frunze a format în prima variantă 0 51 tone de tuberculi, iar în cea de a doua 3,01 tone. Pentru formarea fiecărei tone de tuberculi, plantele au extras din pămînt în primul caz 3,968 kg de azot, 12,606 kg de potasiu, 2,653 kg de fosfor, 3,817 kg de calciu, 1,919 kg de magneziu, iar în cea de a doua variantă — respectiv 1,493, 10,315, 1,571, 1,327 şi 0,522 kg.

Cu alte cuvinte, la aceeaşi recoltă, plantele care au avut o cantitate mai mică de frunze au folosit de două ori mai bine substanţele minerale şi umezeala din sol. Aceasta ne arată că pentru a economisi şi apa şi substanţele nutritive din pămînt şi spre a se reduce preţul de cost al producţiei, este necesară dirijarea creşterii şi dezvoltării fiecărui organ al plantei în parte.

Dezvoltarea tulpinilor şi numărul frunzelor pot fi modificate cu diferite doze de azot şi îngrăşăminte minerale şi organice.

Studierea amănunţită a solului, a stării plantelor şi a nevoilor lor în ceea ce priveşte substanţele nutritive şi apa, calculul precis al epocilor şi dozelor de încorporare a îngrăşămintelor sporesc mult eficacitatea tuturor măsurilor agrotehnice aplicate.

Ştiinţa modernă a făcut progrese atît de mari, încît a devenit cu putinţă să se dirijeze nu numai recolta, ci şi procentul de amidon din cartofi şi chiar gustul lor, să se stabilească dinainte epocile de coacere a tuberculilor şi să li se dea acestora forma dorită.

(Din ziarul „SELSKOE HOZIAISTVO")

Să înceteze experienţele cu arma nucleară

De curînd, la sediul Comitetului Naţional pentru Apărarea Păcii din R.P. Romînă, a avut loc o conferinţă de presă la care au participat numeroşi reprezentanţi ai presei din Capitală, radiodifuziunii, precum şi corespondenţi ai presei străine.

Răspunzînd la o întrebare în legătură cu stadiul actual al tratativelor de la Geneva în problema încetării experienţelor cu arme nucleare, academicianul prof. Horia Hulubei a subliniat că realizarea unui acord în prezent, în acest domeniu, este una dintre cele mai acute şi mai urgente probleme.

Incetarea experienţelor cu arma atomică ar însemna pe de o parte apărarea omenirii împotriva contaminării radioactive, iar pe de alta ar contribui la încetarea experimentării de noi tipuri de arme cu putere de distrugere tot mai mare.

Academicianul Horia Hulubei a vorbit apoi despre primejdia pe care o prezintă pentru omenire continuarea experienţelor cu arma nucleară. El a arătat că dacă ar fi acceptată propunerea făcută de preşedintele Eisenhower — în mesajul adresat lui N.S. Hruşciov — cu privire la încetarea experienţelor cu arma nucleară, rezultatul Conferinţei de la Geneva ar fi nul. După cum se ştie, Eisenhower a propus să se suspende experienţele cu arma nucleară numai pînă la înălţimea de 50 km.

Propunerile preşedintelui Eisenhower lasă pur şi simplu de o parte problema efectelor experienţelor nucleare, el nici măcar nu pune această problemă. Ori, acest pericol este constatat — a precizat academicianul H. Hulubei. „Iată, de pildă, experienţele subterane. Se pretinde că crusta de pămînt topit care căptuşeşte cavitatea uriaşă subterană rezultată de pe urma unei explozii nucleare ar reţine acolo cantitatea masivă de radioactivitate creată. Nu este adevărat. Crusta aceasta crapă cu timpul, apa se infiltrează şi se contaminează".

Academicianul H. Hulubei a arătat în continuare că în septembrie 1958, S.U.A. a făcut la 400 mile înălţime în regiunea Pacificului, experienţele aşa numite „Argus". Aceste experienţe au fost urmate de ploi radioactive în regiunile învecinate şi chiar în America, infectînd vegetaţia şi animalele. Iată dar că prin continuarea experienţelor cu arme nucleare, la orice înălţime ar fi ele, se pune în primejdie viaţa întregii omeniri.

Pe drept cuvînt a arătat N.S. Hruşciov în mesajul lui de răspuns către Eisenhower că nu are nici o importanţă pentru sănătatea oamenilor, dacă ploile şi căderile radioactive provin de la o explozie efectuată la 40 sau la 60 de km înălţime.

După academicianul Horia Hulubei, a răspuns la unele întrebări academicianul prof. Ştefan Milcu. El a spus că cea mai mare parte a oamenilor de ştiinţă care se ocupă cu aspectul biologic al problemei radiaţiilor socotesc că acestea prezintă o primejdie crescîndă pentru omenire, pentru viitor. In zonele oraşelor Nagasaki şi Hiroşima din Japonia şi chiar în Statele Unite ale Americii s-a observat ca un fenomen general că în ultima vreme au crescut cazurile de leucemie (cancer al sîngelui) boală provocată de o substanţă radioactivă numită stronţiu.

„Exploziile la mare înălţime vor produce o radioactivizare a azotului, care duce ulterior la apariţia carbonului radioactiv; la rîndul lui, carbonul radioactiv este încorporat de plante şi intră astfel în organismul omului şi al animalelor. Se stabileşte în acest fel, un circuit de substanţă radioactivă pe o perioadă de mii de ani", a precizat acad. Şt. Milcu.

După aceasta, vorbitorul a acordat o mare atenţie problemelor legate de folosirea energiei nucleare în scopul apărării sănătăţii oamenilor. S-au făcut mari progrese în tratarea unor boli cu izotopi radioactivi, în diagnosticarea lor etc.

In numele tuturor medicilor, el a protestat împotriva acelora care folosesc această minunată descoperire a ştiinţei nu în folosul omului, ci împotriva lui.

La această conferinţă de presă a luat cuvîntul şi prof. Florin Ciorăscu, director adjunct ştiinţific al Institutului de fizică atomică din R.P.R. După ce a trecut în revistă realizările U.R.S.S. în domeniul utilizării energiei nucleare în scopuri paşnice, prof. Ciorăscu a vorbit despre ajutorul pe care ţara noastră l-a primit de la Uniunea Sovietică în acest domeniu. Datorită ajutorului U.R.S.S. şi a condiţiilor create de regimul democrat-popular, oamenii de ştiinţă din ţara noastră folosesc cu succes izotopii radioactivi în multe ramuri de activitate: medicină, industria petroliferă, chimică etc.

Poporul romîn preţuieşte activitatea depusă de oamenii săi de ştiinţă. Conştient de primejdia ce s-ar abate asupra întregii omeniri în cazul continuării experienţelor cu arma nucleară, el cere tuturor guvernelor participante la conferinţa Miniştrilor Afacerilor Externe ce se va deschide în curînd, la Geneva, să facă totul pentru a se ajunge la înţelegere între Est şi Vest. Nu experienţe cu energia nucleară în scopul distrugerii, ci pentru folosirea ei paşnică, pentru a o pune să lucreze în slujba omului.

Alături de toate popoarele lumii, poporul romîn îşi ridică şi el glasul şi strigă:

Să înceteze experienţele cu arma nucleară!

CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

„Avîntul" — Curcani a cucerit „Cupa Primăverii" la oină

Sportul nostru naţional, oina, se bucură, în prezent, de un frumos prestigiu în regiunea Bucureşti. Este suficient, să arătăm că, începînd din anul 1957, titlul de campioană republicană este deţinut de echipa „Avîntul"-G.A.S. Curcani, raionul Olteniţa, care a reuşit să întreacă o serie de formaţii cu renume ca Ştiinţa şi Dinamo ambele din Bucureşti. Apoi, mai putem menţiona succesul repurtat anul trecut de echipa Avîntul din comuna Băduleasa, raionul Turnu Măgurele, care a cucerit titlul de campioană pe ţară a Spartachiadei de vară.

De asemenea, trebuie să subliniem că în comunele şi satele din regiunea Bucureşti activează, în prezent, peste 60 echipe de oină. Acestea au participat recent la o competiţie de masă, dotată cu „Cupa Primăverii", organizată de U.C.F.S. regiunea Bucureşti. Această competiţie s-a desfăşurat în 3 etape: etapa raională, interraională şi regională. Pentru ultima etapă, faza regională, care a avut loc zilele trecute la Călăraşi s-au calificat echipele „Avîntul"-G.A.S. Curcani, „Viaţa Nouă"-Olteni, „Drum Nou"-G.A.C. Radu Negru (raionul Călăraşi), „Victoria"-Bila (Drăgăneşti), „Rapid"-Spătărei (Alexandria), „Victoria"-Branişte (Titu).

Intrecerea dintre aceste formaţii pentru cucerirea „Cupei Primăverii" a fost deosebit de dîrză, remarcîndu-se, în special echipele „Avîntul"-Curcani şi „Viaţa Nouă"-Olteni. Trofeul a revenit pe merit echipei „Avîntul"-G.A.S. Curcani, care a cîştigat toate meciurile disputate. O frumoasă comportare au avut şi echipele „Drum Nou"-Radu Negru şi „Victoria"-Bila.

„Cupa satelor" în regiunea Bucureşti

Pentru dezvoltarea mişcării de cultură fizică şi sport din mediul sătesc, Consiliul Regional U.C.F.S. Bucureşti va organiza în vara acestui an o mare competiţie sportivă de masă dotată cu „Cupa satelor", care va cuprinde cele mai populare discipline sportive ca atletism, oină, volei, trîntă şi tir. Alături de concursurile sportive din cadrul Spartachiadei de vară, această competiţie va da prilejul oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Bucureşti să desfăşoare o activitate sportivă mai intensă şi să se pregătească în vederea trecerii normelor „Complexului sportiv" (G.M.A.). La „Cupa satelor", care va începe în jurul datei de 1 august a.c., vor putea participa toţi tinerii (băieţi şi fete) din comunele şi satele acestei regiuni, începînd de la vîrsta de 14 ani. Sportivii clasificaţi pot participa numai la acele ramuri de sport din cadrul „Cupei satelor" la care n-au clasificare sau norme de clasificare îndeplinite. Nu pot participa sportivii şi sportivele care s-au clasat pe locul I la etapa regională a Spartachiadei de vară pe anul 1959, la ramura respectivă. La jocurile de oină şi volei, nu vor fi admişi sportivii care au făcut parte din echipele campioane raionale pe acest an.

„Cupa satelor" se va desfăşura în 4 etape: etapa pe asociaţii sportive şi comune — pe raioane, interraioane şi etapa finală, pe regiune.

Concurenţii clasaţi pe primele locuri vor primi diplome, plachete şi premii, constînd în echipament şi material sportiv. „Cupa satelor" va reveni raionului care va avea cel mai mare număr de concurenţi — în raport cu numărul populaţiei din raionul respectiv — şi care va obţine cele mai bune rezultate la etapele interraională şi regională.

Socotim bine venită organizarea acestei competiţii sportive săteşti şi sîntem siguri că ea se va bucura de un deosebit interes în rîndurile oamenilor muncii din comunele şi satele regiunii Bucureşti.

M. L.

SCURTE ŞTIRI

● Invingînd cu scorul de 11—7 (7—6) reprezentativa de handbal a R. P. Polone, echipa masculină a ţării noastre s-a calificat pentru turneul final al campionatului mondial de handbal.

● Baschetbaliştii din R.S.S. Azerbaidjană şi-au început turneul pe care-l întreprind în ţara noastră. Duminică selecţionata Baku a întrecut selecţionata Oradea cu scorul de 63—52 (33—21).

● Rezultatele etapei campionatului categoriei A la fotbal sînt următoarele: Petrolul—C.C.A. 6—1 (2—1); Rapid—Dinamo Bacău 4—0 (1—0); Dinamo Bucureşti—U.T.A. 2—0 (2—0); Ştiinţa Cluj—Ştiinţa Timişoara 1—0 (1—0); Farul—Progresul 3—2 (3—0); Jiul—Steagul Roşu 1—1 (1—1).

● In cadrul concursurilor de atletism de la Nalcik atleţii sovietici au obţinut două performanţe remarcabile. Astfel, Oleg Fedoseev a realizat la triplu salt un strălucit record mondial cu performanţa de 16,70 m. Vechiul record aparţinea compatriotului său Oleg Reahovschi şi era de 16,59 m. Obţinînd la săritura cu prăjina 4,62 m atletul sovietic Vladimir Bulatov a stabilit un nou record al Europei.

Un nou pas pe calea colaborării frăţeşti

Ing. O. FENEŞAN
Secretarul Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru agricultură din R.P.R.

In primăvara acestui an, a avut loc la Sofia cea de a V-a sesiune a Comisiei Permanente pentru colaborare economică şi tehnico-ştiinţifică în domeniul agriculturii de pe lîngă C.A.E.R.: la lucrări au participat toate ţările membre, iar în calitate de observatori: R. P. Mongolă şi R.P.D. Coreeană. Sesiunea a examinat numeroase probleme privind rezultatele colaborării între ţările socialiste din Europa. Astfel au fost examinate recomandările privind mărirea resurselor de lînă, de ulei vegetal, fibre textile, fructe şi legume în stare proaspătă şi prelucrată etc., ţinîdu-se seama de necesităţile ţărilor membre ale C.A.E.R. şi specializarea lor în producţia acestor ramuri ale agriculturii.

A fost dezbătută de asemenea activitatea unor grupe de lucru din cadrul Comisiei Permanente, privind organizarea producţiei de seminţe de soi la principalele culturi agricole, proiectul convenţiei multilaterale privind colaborarea ţărilor în domeniul medicinii veterinare şi s-au făcut recomandări privind combaterea febrei aftoase şi fabricarea biopreparatelor, metodica cercetărilor ştiinţifice şi aprecierea experienţelor privind cultura porumbului, problemele creşterii animalelor şi organizării însămînţărilor artificiale.

Amplu a fost discutată activitatea grupului de lucru privind mecanizarea şi electrificarea agriculturii. Pe ordinea de zi au figurat de asemenea informări în legătură cu rezultatele lucrărilor celei de a III-a conferinţă pentru coordonarea cercetărilor ştiinţifice în domeniul agriculturii şi silviculturii, cu cea de a IX-a conferinţă internaţională de carantină şi protecţie a plantelor etc.

Delegaţia romînă a prezentat două informări privitoare la rezultatele lucrărilor consfătuirii în legătură cu problemele economico-organizatorice ale cooperativelor agricole de producţie, la consfătuirea reprezentanţilor editurilor agricole din U.R.S.S. şi ţările de democraţie populară, ambele consfătuiri avînd loc în anul 1958 la Bucureşti.

S-au mai prezentat şi alte informări cu referire la colaborarea în domeniul producţiei şi difuzării filmelor agricole, organizarea expoziţiilor agricole internaţionale etc.

Apoi a fost analizat şi aprobat planul de lucru al Comisiei Permanente pentru agricultură, pe perioada aprilie — decembrie 1959.

In legătură cu problemele dezbătute au fost luate hotărîri corespunzătoare adoptate în mod unanim. In tot timpul sesiunii lucrările s-au desfăşurat într-o atmosferă tovărăşească.

Ceea ce caracterizează actuala sesiune a Comisiei Permanente şi determină activitatea ei în viitor, este orientarea în măsură tot mai mare spre problemele majore ale colaborării economice şi anume specializarea agriculturii şi cooperarea ţărilor noastre în domeniul dezvoltării producţiei agricole.

In acest fel, aspectele economice ale colaborării ţărilor socialiste din Europa întregesc tot mai amplu multiplele forme ale colaborării tehnico-ştiinţifice existente între ele.

Delegaţia romînă a participat activ şi în mod constructiv la elaborarea materialelor adoptate de sesiune.

In ceea ce priveşte activitatea pe anul în curs, se vor aborda probleme privind elaborarea unor recomandări privind cele mai importante probleme de legături economice ce decurg din planurile de dezvoltare în perspectivă a agriculturii şi silviculturii în ţările membre C.A.E.R. pe perioada 1960—1965, probleme în continuare privind mecanizarea agriculturii, producţia de seminţe de soi şi material săditor pomi-viticol, sanitar veterinar, apoi probleme în legătură cu asanarea şi irigarea terenurilor agricole, protecţia pădurilor împotriva dăunătorilor şi bolilor etc.

Vor fi organizate consfătuiri în legătură cu dezvoltarea în domeniul pomiculturii, viticulturii şi legumiculturii, de carantină şi protecţia plantelor agricole.

Totodată, va fi organizat între toate ţările un bogat schimb de experienţă prin informări reciproce asupra unor probleme ca: metode noi de păstrare a fructelor şi legumelor pînă la prelucrarea lor, asigurarea creşterii animalelor cu nutreţuri cu conţinut bogat de albumine, organizarea pepinierelor silvice şi producerea puieţilor de culturi forestiere, metodica întocmirii planului financiar şi de producţie a cooperativelor agricole de producţie etc. ca şi metodica aprecierii principalelor mijloace de producţie şi a colaborării normelor de prelucrări de amortizare în aceste cooperative şi încă altele.

Şi la această sesiune, s-au vădit în mod evident marile foloase ale colaborării frăţeşti de tip nou, ale ţărilor socialiste care au în vedere interesele ţărilor noastre şi avîntul general al întregului lagăr socialist.

Din agricultura R. P. Chineze

Muncitoarea Siao Liu-ni, fruntaşă în cultivarea cartofilor dulci.

„Zidul verde" de 5.000 de kilometri

In vestul provinciei Gansu, în cursul anului 1958, a fost făcut un „zid verde" cu o lungime de 5.000 km., care va ajuta să se lichideze seceta în coridorul de dincolo de Ordos şi va transforma deşertul în cîmpuri roditoare. Acest „zid verde" reprezintă o perdea de protecţie care porneşte de la ţărmurile lacului Hara-Nur din vestul provinciei Gansu, trece de-a lungul Marelui zid chinezesc, prin apropierea deşertului Tăngri unindu-se cu perdeaua de protecţie din partea de nord a districtului Dinşi. Aceste perdele de păduri ocupă o suprafaţă de 320.000 ha.

Potrivit calculelor preliminare, peste cîţiva ani, cînd perdelele de păduri se vor acoperi cu frunze, suprafaţa arabilă din vestul fluviului Huanhă se va lărgi cu 666.700 ha., iar precipitaţiile anuale vor creşte mult.

Luptînd împotriva vînturilor cu nisip, care bat adesea din deşertul Gobi, locuitorii din aceste districte au desfăşurat după eliberarea ţării o largă mişcare pentru fertilizarea deşerturilor. Astăzi, în satele acestei regiuni copacii dau umbră, prin curţi sînt multe flori, holdele unduiesc ca valurile, bumbacul îşi deschide capsulele.

453 tone de orez la hectar

Despre recolta uimitoare de 955 tone de orez la hectar obţinută pe lotul experimental de înaltă productivitate al comunei populare „Sinliţun" am scris cu cîteva luni în urmă.

O nouă recoltă de orez la nivel mondial — 453,27 tone la hectar, a fost realizată anul trecut în nordul provinciei Guandun pe un pămînt sărac, situat într-un teren deluros. Acest lot experimental, cuprinzînd 1,07 mu (1 mu = a 15-a parte dintr-un hectar) — a fost cultivat de către un grup de ţărani în frunte cu Du Min-fan, secretarul organizaţiei de bază a partidului comunist şi preşedintele cooperativei.

Pe acest lot, ţăranii au arat pămîntul la o adîncime de 33 cm, au răspîndit 30 de tone de îngrăşăminte de diferite feluri, au transplantat 800.000 răsaduri de orez care dăduseră în spic. Din cauza desimii plantelor, s-a folosit, pentru orezul răsărit o ventilaţie constînd în agitarea unor rogojini de bambus. În orezărie a fost introdusă apă rece, care era apoi împrospătată zilnic pentru a se menţine temperatura iniţială. Pe suprafaţa plantaţiei a fost răspîndită o cantitate de 75 kg. sulfat de amoniu amestecat cu apă. La sfîrşitul lunii august orezul era copt.

Tractor universal

O mare parte din terenurile arabile ale Chinei sînt irigate sau situate în regiunile deluroase unde nu pot lucra tractoare mari. Un tractor de proporţii mici, proiectat special pentru a fi folosit pe terenurile irigate cultivate cu orez şi pe terenurile din regiunile deluroase, a fost fabricat cu succes de tehnicienii şi muncitorii Uzinelor constructoare de maşini din Uhan. Acest tractor universal are un motor Diesel de 3—4 C.P. El poate fi folosit la arat, săpat, recoltat, semănat, la împrăştierea îngrăşămintelor, plivitul buruienilor, şi prin ataşarea unor piese accesorii chiar şi la tăierea lemnului, pulverizarea insecticidelor, la pompatul apei şi pentru transport.

Costul acestui tractor — a cărui producţie în serie a început — este destul de scăzut.

Prima ţărancă cercetătoare ştiinţifică

Cunoscuta fruntaşă a producţiei agricole Cian Tiu-sian din comuna Şuanvan, provincia Sănsi, a fost chemată să lucreze la Institutul de cercetări ştiinţifice a provinciei Sănsi în calitate de colaborator ştiinţific special. Ea este prima ţărancă din China cercetătoare ştiinţifică. Născută dintr-o familie de ţărani săraci ea a devenit acum membră a Partidului Comunist Chinez. Cu sprijinul partidului Cian Tiu-sian a început să desfăşoare experienţe curajoase în cultura bumbacului şi în ultimii trei ani a cules 5 chintale de bumbac de pe o suprafaţă de 1 mu (mu = 1/15 ha). Experienţa ei se aplică acum pe larg în provincia Sănsi.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60,10. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".